

BLODIG HØST

Revidert rapport om anklagene om organisert organhøsting fra Falun
Gong-utøvere i Kina

av

David Matas og David Kilgour

31. januar 2007

Denne rapporten finnes også på

<http://organharvestinvestigation.net>

Innholdsfortegnelse:

A. Innledning	4
B. Påstanden	4
C. Arbeidsmetoder	4
D. Bevisproblemer.....	5
E. Bevismetoder	6
F. Bevis og motbevis.....	6
a) Allmenne betraktninger	6
1) Menneskerettighetsbrudd	6
2) Finansiering av helsetjenester	8
3) Finansiering av forsvaret.....	8
4) Korrupsjon	9
b) Betraktninger om organhøsting	9
5) Den teknologiske utviklingen.....	9
6) Behandling av dødsdømte fanger.....	10
7) Organdonasjon.....	11
8) Ventetid	11
9) Avslørende informasjon på nettsteder	12
10) Intervjuer med organmottakere.....	14
11) Det er penger å hente.....	14
12) Kinesisk transplantasjonsetikk.....	14
13) Utenlandsk transplantasjonsetikk	15
14) Kinesisk transplantasjonslovgivning	15
15) Utenlandsk transplantasjonslovgivning.....	16
16) Reiseråd	16
17) Legemidler	16
18) Statsfinansierte helsetjenester i andre land.....	17
c) Betraktninger om Falun Gong.....	17
19) En opplevd trussel.....	17
20) Forfølgelsespolitikk	19
21) Oppfordring til hat	19

22) Fysisk forfølgelse.....	20
23) Massearrestasjoner	21
24) Dødsfall	21
25) Uidentifiserte	22
26) Blodprøver og organundersøkelser	23
27) Hvor kom organene til tidligere transplantasjoner fra	23
28) Kilder til organer for fremtidige transplantasjoner	26
29) Lik som mangler organer	26
30) Bekreftelser.....	27
31) En tilståelse	31
32) Undersøkelser som bekrefter konklusjonen.....	32
33) Den kinesiske regjeringens svar	32
G. Videre undersøkelser.....	33
H. Konklusjon	33
I. Anbefalinger.....	34
a) Generelt	34
b) Organhøsting	34
c) Falun Gong	35
J. Kommentarer.....	35
Sluttnoter	37

A. Innledning

Koalisjonen for undersøkelse av forfølgelsen av Falun Gong i Kina (CIPFG), har bedt oss om å undersøke en påstand om organhøsting fra Falun Gong-utøvere i Kina. Koalisjonen er en ikke-statlig organisasjon, registrert i Washington DC, USA med en avdeling i Ottawa, Canada. Forespørselen ble formelt mottatt i brev datert 24. mai 2006. Brevet ligger som vedlegg til denne rapporten.

Forespørselen gjaldt å undersøke påstander om at statlige institusjoner og offentlig ansatte i Folkerepublikken Kina har høstet organer fra levende Falun Gong-utøvere og drept utøvere i prosessen. I lys av hvor alvorlig denne påstanden er, og vårt engasjement for menneskerettighetene, påtok vi oss oppdraget.

David Matas er jurist og privatpraktiserende advokat i Winnipeg som arbeider med innvandrings-, flyktningsspørsmål og internasjonale menneskeretter. Han er aktivt engasjert i arbeidet med å fremme respekt for menneskerettighetene som forfatter, foredragsholder og medlem i flere ikke-statlig organisasjoner som arbeider med menneskerettighetsspørsmål.

David Kilgour er tidligere parlamentsmedlem og tidligere statssekretær for Asia og Stillehavsregionen i den kanadiske regjeringen. Før han ble valgt til parlamentariker, arbeidet han som statsadvokat. Biografier for begge forfattere er vedlagt rapporten.

B. Påstanden

Det påstås at Falun Gong-utøvere over hele Kina er blitt utsatt for organhøsting. Påstanden er at tvungen organhøsting har vært utført som systematisk politikk mot et stort antall Falun Gong-utøvere, mot disses vilje og på et stort antall steder.

Organer høstes som et ledd i organtransplantasjoner. Organrøveri skjer fordi man trenger organer til transplantasjoner. Transplantasjonene behøver ikke skje der organene høstes. Organer som høstes ett sted, blir sendt til andre steder for transplantasjon.

Det påstås videre at organer er blitt høstet fra utøverne som fortsatt var i live. Utøverne ble drept som del av handelen med organer, enten under operasjonen eller umiddelbart etterpå. En slik operasjon er en form for drap.

Til slutt påstås det at de som blir drept på denne måten så blir kremert. Det finnes altså ikke lik som kan undersøkes og identifiseres som kilde for transplantasjonsorganer.

C. Arbeidsmetoder

Vi har gjort vår undersøkelse av forfølgelsen av Falun Gong i Kina uavhengig av Koalisjonen CIPFG og Falun Dafa Association, uavhengig av enhver annen organisasjon og enhver regjering. Vi forsøkte forjeves å få reise til Kina, men er stadig villige til å reise dit for å fortsette undersøkelsene.

Vi startet arbeidet uten å ha synspunkter på om påstandene var sanne eller usanne. Påstandene er så sjokkerende at de er nesten umulig å tro. Vi ville mye heller finne påstandene usanne, enn at de skal være sanne. Om påstandene er sanne, utgjør de en så avskyelig form for ondskap at de, tross all det grusomme menneskeheten har opplevd, faktisk er noe nytt på denne planeten. Vår avsky fikk oss til å rygge i vantro. Men at vi ikke tror på påstandene viser ikke at de er usanne.

Vi kjente godt til dommer Felix Frankfurter ved USAs Høyesterett i 1943 og hans reaksjon overfor en polsk diplomat, da han hadde hørt om Holocaust fra Jan Karski. Frankfurter sa:

”Jeg sa ikke at den unge mannen løy. Jeg sa at jeg ikke var i stand til å tro på det han fortalte meg. Det er en noe annet.”

Etter Holocaust er det umulig å utelukke noen form for fordervelse. Bare ved å nøye vurdere fakta, kan man vite hvorvidt en påstått ondskap er blitt begått.

Etter at den første versjonen av vår rapport ble utgitt den 7. juli 2006 i Ottawa har vi reist mye, både for å gjøre rapporten kjent og for å fremme våre anbefalinger. På disse reisene, og som resultat av den publisitet som første versjon av rapporten fikk, mottok vi betydelig tilleggsinformasjon. Denne er tatt inn i denne 2. utgave av rapporten.

Intet av det vi senere har oppdaget har endret vår overbevisning om at våre første konklusjoner var riktige. Mye av det som senere er blitt oss til del, har forsterket vår overbevisning og i denne utgaven presenteres, etter vårt syn, konklusjonene enda mer overbevisende enn i første utgave.

D. Bevisproblemer

Påstandene er i sin natur vanskelige å bevise eller motbevise. Den beste måten å bevise en påstand på er med bekreftende skildringer fra øyenvitner. Men for denne påståtte forbrytelsen finnes det neppe noen øyenvitnisskildringer.

De som måtte være til stede der det drives organhøsting fra Falun Gong-utøvere, om dette virkelig skjer, vil enten være gjerningsmenn eller ofre. Det finnes ikke tilskuere. Fordi ofrene, i henhold til påstanden, blir drept og kremert, er det ingen organer å finne, og heller ikke noe å obduere. Ingen overlevende kan fortelle hva de ble utsatt for. At gjerningsmennene selv skal tilstå de forbrytelser mot menneskeheten dette ville være, er usannsynlig. Selv om vi mangler fullstendige tilståelser, har vi likevel fått et forbausende stort antall bekreftelser i undersøkende telefonsamtaler.

På de åsteder der forbrytelsene kan ha skjedd, finnes ingen spor. Når organer er høstet, ser operasjonsstuen der det skjedde, ut som enhver annen tom operasjonsstue.

De begrensinger Kina legger på muligheten for i det hele tatt å rapportere om menneskerettigheter, gjør det vanskelig å vurdere påstandene. Kina undertrykker dessverre journalister og andre som forsvarer menneskerettighetene. Det finnes ingen ytringsfrihet. De som rapporterer fra Kina om landets brudd på menneskerettighetene blir gjerne fengslet og noen ganger anklaget for å avsløre statshemmeligheter. Derfor kan man ikke legge vekt på at man ikke hører noe fra frivillige menneskerettsorganisasjoner om tvungen organhøsting fra Falun Gong-utøvere.

Den internasjonale Røde Korskomiteen får ikke besøke fanger i Kina. Det får heller ingen annen organisasjon som arbeider for fangers menneskerettigheter. Også dette avskjærer mulighetene for å skaffe bevis.

Kinesisk lovgivning sikrer ikke tilgang til informasjon. Det er umulig å få grunnleggende informasjon fra den kinesiske regjeringen om organtransplantasjoner, hvor mange transplantasjoner som gjøres,

hva kilden er til de organer som transplanteres, hvor mye som betales for transplantasjoner og hva betalingen brukes til.

Vi forsøkte å få besøke Kina for å lage denne rapporten. Det førte ikke fram. Vi har skriftlig bedt om et møte med ambassaden for å diskutere hvordan vi kunne få innreise. Vårt brev ligger som vedlegg til rapporten. Vårt ønske om et møte ble innvilget. Men den som kom til et møte med David Kilgour, ønsket bare å avkrefte påstanden og ikke å gi oss adgang til besøk.

E. Bevismetoder

Vi har måttet vurdere en rekke faktorer for å se om de til sammen gjør det mulig å avgjøre om påstandene er sanne eller usanne. Intet enkeltelement bekrefter eller avkrefter påstandene. Men satt sammen, danner elementene et bilde.

Mange av de elementene vi har vurdert utgjør i seg selv ingen sikre bevis for påstanden. Men om de ikke forelå, ville dette ha kunnet motbevise påstanden. Kombinasjonen av disse elementene, ikke minst at det er så mange av dem, gjør påstanden troverdig, selv om hvert enkelt av dem i og for seg ikke skulle gjøre den troverdig. Når ingen av de elementer vi har sett, og som kunne ha motbevist påstandene, virkelig motbeviser dem, blir sannsynligheten for at påstandene er sanne stor.

Bevis kan være enten induktive eller deduktive. Etterforskning gjøres vanligvis deduktivt, ved at man setter ett og ett bevis sammen til en helhet. Begrensningene på våre undersøkelser har redusert muligheten til å arbeide deduktivt. Noen elementer har likevel gjort det mulig å utlede hva som har skjedd. Især undersøkende telefonsamtaler har vist seg fruktbare i så måte.

Vi har også benyttet induktive resonneringer og arbeidet oss både bakover og framover. Om påstandene ikke er sanne, hvordan ville vi kunnet vite det? Om påstandene er sanne, hvilke fakta ville stemme med påstandene? Hva ville kunne bevise riktigheten av påstandene, vise at de er sanne? Svarene på slike spørsmål har hjulpet oss til å trekke våre konklusjoner.

Vi har også vurdert forebygging. Hvilke forebyggende tiltak hadde kunnet hindre at dette kunne skje? Hvis vi ser at slike tiltak er på plass, kan vi konkludere med at det er mindre sannsynlig at det har funnet sted. Er slike tiltak ikke på plass, øker muligheten for at dette skjer.

F. Bevis og motbevis

a) Allmenne betraktninger

1) Menneskerettighetsbrudd

Kina bryter menneskerettighetene på mange måter. Alvorlige menneskerettsbrudd skjer stadig. I tillegg til Falun Gong-utøvere utsettes også tibetanere, kristne, uigurer, demokratiaktivister og menneskerettighetsforkjempere for menneskerettighetsbrudd. Kina mangler rettsstatsmekanismer som kan hindre brudd på menneskerettighetene; som et uavhengig rettsvesen, retten til juridisk hjelp ved frihetsberøvelse, habeas corpus (retten til at man ved frihetsberøvelse raskt skal få høre hva man er anklaget for og hvorfor man er utsatt for frihetsberøvelse, retten til å få møte anklagene og få en domstolsprøving av behovet for fortsatt frihetsberøvelse). I tillegg mangler retten til en offentlig retts sak i Kina. Kina styres, ifølge grunnloven, av kommunistpartiet, ikke av lov og rett.

I det kommunistiske Kinas historie ligger massiv og skremmende grusomhet mot egne borgere. Det kommunistiske regimet har drept flere uskyldige enn Nazi-Tyskland og Stalins Russland til sammen.¹ Et enormt antall jentebarn drepes, forlates og forsømmes. Tortur er utbredt. Dødsstraff brukes omfattende og vilkårlig. Kina henretter flere mennesker enn alle andre land til sammen. Religiøs tro undertrykkes.²

At det finnes slike systematiske menneskerettighetsbrudd, kan, som så mange andre faktorer, ikke i seg selv bevise påstandene. Men det fjerner ett element av tvil. Man kan ikke si at påstandene ikke stemmer med det generelle mønsteret av manglende respekt for menneskerettighetene som finnes i Kina. Mens påstandene i seg selv er overraskende, er de mindre overraskende i et land som har det forhold til menneskerettigheter som Kina har, enn de ville være om de ble fremsatt om mange andre land.

Siden det forekommer så mange brudd på menneskerettighetene i Kina, blir det lett feil å bare peke på ett offer. Vi peker likevel på trakasseringen av menneskerettsadvokaten Gao Zhisheng. Det var Gao som skrev til oss i fjor sommer, og inviterte oss til Kina for å undersøke tyverier av vitale organer fra samvittighetsfanger fra Falun Gong-bevegelsen. Kinas ambassade i Ottawa nektet å utstede visum; Gao ble pågrepet kort tid etterpå.

Gao skrev tre åpne brev til president Hu og andre ledere, og protesterte mot en rekke overgrep mot Falun Gong, inklusive konkrete tilfeller av tortur og drap. Gao skrev om og fordømte høsting og salg av organer fra Falun Gong-utøvere. Han ga uttrykk for sin vilje til å bli med i Koalisjonen for å undersøke organhøsting fra levende mennesker.³

Han ble dømt for oppfordring til undergravende virksomhet, straffen ble 2. desember 2006 fastsatt til tre års fengsel. Overflytting til fengselet ble utsatt i fem år, og hans politiske rettigheter ble fratatt ham for ett år av domstolen i Beijing. Slik undertrykkelse av en, hvis eneste sak er landets manglende respekt for menneskerettighetene generelt og forfølgelsen av Falun Gong-utøvere i særdeleshet, forsterker både hans egne og våre bekymringer.

I april 2001, før den internasjonale olympiske komité i 2001 tildelte Beijing OL i 2008, sa Liu Jingmin, visepresident i Beijings Olympiske Satsning: "Lar dere Beijing være vert for lekene, bidrar dere til utviklingen av menneskerettigheter."

Likevel ble resultatet det motsatte. Amnesty International sa i en pressemelding den 21. september 2006:

"I sin siste vurdering av hva den kinesiske regjeringen har utrettet i fire referanseområder på menneskerettigheter forut for OL, har Amnesty International funnet at det samlede resultatet er dårlig. Det har vært en viss fremgang i reformer av systemet for dødsstraff, men på andre viktige områder håndterer regjeringen menneskerettighetene dårligere."

Ved fortsatt å støtte opplegget av OL i Beijing sendte det internasjonale samfunnet et budskap til Kina om at landet kan bryte menneskerettighetene uten konsekvenser. Kina må få det inntrykk det ikke spiller noen rolle hvor ofte landet bryter menneskerettighetene, det internasjonale samfunnet bryr seg ikke.

2) Finansiering av helsetjenester

Ved Kinas overgang fra sosialistisk økonomi til markedsøkonomi ble helsetjenestene endret, som en del av overgangen. Da Kina fra 1980 begynte å trekke statlige midler ut av helsesektoren, var tanken at helsevesenet skulle finansiere det som forsvant ved å overføre kostnader til dem som forbrukte helsetjenester. Fra 1980 har den offentlige andelen av helsetjenestens kostnader falt fra 36 % av totalen til 17 %, mens pasientenes andel har steget fra 20 % til 59 %⁴ I følge en studie fra Verdensbanken har den offentlige andelen av helsekostnadene falt ytterligere som en følge av kostnadsøkning i privat sektor.⁵

Ifølge kardiolog Hu Weimin er de statlige midlene til sykehuset der han arbeider ikke engang nok til å dekke lønn for de ansatte i én måned. Han sier: "Med dagens system må sykehusene jage etter for-tjeneste for å overleve." Menneskerettigheter i Kina (*Human rights in China*) rapporterer: "Landsens sykehus er tvunget til å finne måter å tjene penger på, for å kunne ha nok inntekter."⁶

Salget av organer er blitt en finansieringskilde for sykehusene, en måte å holde dørene åpne, og et middel for å kunne yte andre helsetjenester til fellesskapet.

Det er lett å forstå hvordan et akutt behov for midler først kan få en til å rasjonalisere at høsting av organer fra fanger som likevel skulle henrettes er akseptabelt og så gå videre til å unnlate å stille spørsmål ved om donorene som myndighetene trillet inn virkelig var dødsdømte fanger.

3) Finansiering av forsvaret

Det militære er, på samme måte som helsevesenet, gått fra å være offentlig finansiert, til å bli en privat virksomhet. Det militære i Kina er uhyre sammensatt. Det som er skjedd, er verken korrupsjon eller avvik fra offisiell politikk. Det hele er statlig sanksjonert, en akseptert måte å finansiere militær aktivitet. I 1985 tillot president Deng Xiaoping i et direktiv enhetene i Folkets Frigjøringshær enheter å tjene penger for å dekke opp for manglende bevilgninger i de fallende budsjettene.

Mange transplantasjonssentre og somatiske sykehus i Kina er militære, og finansiert ved organtransplantasjon på pasienter. Militære sykehus drives uavhengig av Helsedepartementet. Inntekten fra organtransplantasjoner betaler mer enn kostnadene ved disse anleggene. Pengene går til å finansiere andre deler av landets totale militærbudsjett.

Et eksempel, sier Organ Transplant Center of the Armed Police General Hospital i Beijing rett ut:

"Vårt organtransplantasjonssenter er vår viktigste inntektsbringende avdeling. Dets brutto inntekt i 2003 var 16.070 000 yuan. Fra januar til juni i 2004 var inntektene 13.570 000 yuan. I hele år (2004) kan det vise seg mulig å bryte gjennom 30.000 000 yuan."⁷

Det militære engasjementet i organhandelen går helt inn i sivile sykehus. Mottakere forteller ofte at selv når de mottar transplantasjoner i sivile sykehus, utføres operasjonen av militært personell.

Her er et eksempel: da vi var i Asia for å presentere vår rapport, møtte vi en mann som i 2003 hadde fløyet til Shanghai for å få en ny nyre for en pris av 20 000 RMB [yuan]. Prisen var forhandlet før han reiste. Han ble innlagt på Folkets sykehus nr 1, et sivilt anlegg og i løpet av de neste to ukene ble fire nyrer hentet og prøvd mot hans blod- og andre vevsfaktorer. På grunn av hans antistoffer var ingen av nyrene kompatible, alle ble fjernet igjen.

Han reiste da tilbake til hjemlandet, og kom tilbake til sykehuset to måneder senere. Ytterligere fire nyrer til ble testet på samme måte. Først da den åttende viste seg å være kompatibel, ble transplantasjonen gjort. Han fikk åtte dagers rekonvalesens på Folkets Frigjøringshærs sykehus nr 85. Hans kirurg var dr Tan Jianming fra Nanjing militærregion, som til tider gikk i hæruniform på det sivile sykehuset.

Dr Tan bar med seg lister over potensielle "donorer", sortert etter ulike vevs- og blodegenskaper, som han valgte ut navn fra. Det ble observert at legen ved ulike tidspunkter forlot sykehuset iført uniform for så å komme tilbake to-tre timer senere med beholdere med nyrer. Dr Tan fortalte mottakeren at den åttende nyren kom fra en henrettet fange.

Militære har tilgang til fengsler og fanger. Deres virksomhet er enda mer hemmelighetsfull enn det som den sivile regjeringen gjør. De er motstandsdyktige mot rettsstaten.

4) Korrupsjon

Korrupsjon er et stort problem over hele Kina. Statlige institusjoner drives til fordel for dem som har ansvar for dem, ikke til folkets beste. Av og til engasjerer Kina seg i "å slå hardt til" mot korrupsjon.

Men i fravær av rettssikkerhet og demokrati, der hemmelighold råder og bruken av offentlige midler ikke kontrolleres, ser anti-korrupsjonskampanjene mer ut som maktkamp enn som virkelig arbeid mot korrupsjon. De er forsøk på å stagge den offentlige bekymringen om korrupsjon, altså politiske PR-satsninger.

Salg av organer er et problem som drives av behov for penger. Men det gjør det ikke til et korrupsjonsproblem. I salg av organer fra ikke-samtykkende donorer kombineres hat og grådighet. En statlig forfølgelsespolitikk får utfolde seg på en måte som er økonomisk lønnsom.

Kinas ekspresident Deng Xiaoping sa: "Å bli rik er strålende". Han sa ikke at noen måter å bli rik på er skammelig.

Overskuddsjagende sykehus utnytter forsvarsløse fengslede i sine respektive regioner. Fanger i fengsel er rettsløse og står til myndighetenes disposisjon. Hatet mot fangene og den avhumanisering de utsettes for, betyr at de kan slaktes og drepes uten skrupler av den som tar del i den offisielle hatpropagandaen.

b) Betragtninger om organhøsting

5) Den teknologiske utviklingen

Albert Einstein skrev:

"At vi har sluppet atomkraften løs har endret alt bortsett fra vår måte å tenke på ... ,
løsningen på dette problemet ligger i menneskehetens hjerte. Hadde jeg bare innsett dette,
ville jeg ha blitt urmaker."

Teknologisk utvikling endrer ikke menneskets natur. Men den endrer menneskets evne til å påføre andre skade.

Utviklingen av transplantasjonskirurgi har gjort mye for å bedre menneskehetens evne til å håndtere organsvikt. Men utviklingen av transplantasjonskirurgien har ikke endret vår måte å tenke på.

Det er lett å tro at enhver ny medisinsk utvikling er til menneskehetens beste. Det har sikkert vært målet for den som startet utviklingen. Men all medisinsk forskning, uansett hvor avansert den er, står etter hvert overfor de samme spørsmålene om godt og ondt.

Mer avanserte transplantasjonskirurgiske teknikker skaper ikke noe mer avansert i Kinas politiske system. Kinas kommunistiske system består. Utviklingen i kinesisk transplantasjonskirurgi rammes av den grusomhet, korrupsjon og undertrykkelse som gjennomsyrer Kina forøvrig. Fremskritt i transplantasjonskirurgien gir de gamle kadrer nye muligheter til å leve ut sin ideologi og korruperte natur.

Vi sier ikke at de som utviklet transplantasjonskirurgi i stedet burde ha blitt urmakere. Vi sier bare at man ikke bør være naiv nok til å tro at transplantasjonskirurgien ikke kan skade, bare fordi den er utviklet for gode formål.

Tvert imot, anklagen mot måten transplantasjonskirurgien utvikles på i Kina, at den brukes til å høste organer fra ikke-samtykkende Falun Gong-utøvere, ville bekrefte, bare i ny kontekst, det Albert Einstein så. Vi har tidligere sett at annen moderne teknologi som er utviklet til menneskehetens beste kan omdannes til i stedet å gjøre skade. Det bør ikke overraske, om dette også har skjedd med transplantasjonskirurgien.

6) Behandling av dødsdømte fanger

Assisterende helseminister Huang Jiefu erkjente i en tale på en konferanse for kirurger i den sørkinesiske byen Guangzhou i midten av november 2006, at transplantasjonsorganer kommer fra dødsdømte fanger som blir henrettet. Han sa: "Bortsett fra en liten andel trafikkofer, kommer de fleste organer fra likene av henrettede fanger."

Asia News skrev:

"Salg under bordet må forbys. Hr Huang sa tydelig at organer for ofte kommer fra ikke-samtykkende parter og selges til utlendinger for høy pris."

Kina har dødsstraff for en lang rekke lovbrudd, også for rent politiske og økonomiske forbrytelser der den tiltalte på ingen måte har begått voldelige handlinger. Veien fra ikke å henrette noen, til å drepe Falun Gong-utøvere for uten samtykke å høste organer fra dem hadde vært meget lang. Veien fra å høste organer fra fanger som er dømt til døden for politiske eller økonomiske forbrytelser uten samtykke til å drepe Falun Gong-utøvere ved å høste deres organer ved tvang er betydelig kortere.

Det ville vært vanskelig å tro at en stat som ikke henretter, som ikke har dødsstraff, og som ikke høster organer fra andre uten samtykke, ville høste organer fra Falun Gong-utøvere ved tvang. Det er betydelig lettere å tro at en stat som henretter dødsdømte fanger for økonomiske eller politiske forbrytelser, for så å høste organer uten samtykke, også kan drepe Falun Gong-utøvere, for så uten samtykke å høste organer fra dem.

Falun Gong utgjør en gruppe fanger som kinesiske myndighetene bakvasker, avhumaniserer, avpersonalisierer og marginaliserer enda mer enn fanger som er dømt til døden for straffbare forhold. Om man bare ser på hvilken offisiell retorikk som rettes mot de to gruppene, kan Falun Gong fremstå som mål for organhøsting, også framfor dødsdømte fanger.

7) Organdonasjon

Kina har ikke noe organisert system for donasjon av organer,^{8,9} i motsetning til alle andre land der det drives organtransplantasjonskirurgi. Donasjon fra levende donor er i Kina tillatt for familiemedlemmer.

Vi blir fortalt at det eksisterer kinesiske kulturelle motforestillinger mot organdonasjon. Likevel finnes det aktive organdonasjonsprogrammer i Hong Kong og Taiwan, som i hovedsak har samme kultur.

Det at det mangler system for organdonasjon i Kina sier oss to ting. Den ene er at organdonasjoner ikke er en troverdig kilde til transplantasjonsorganer i Kina.

På grunn av kulturell motvilje mot organdonasjoner i Kina, ville neppe heller et aktivt system for organdonasjon ha gitt organer nok til det antall transplantasjoner som nå gjøres i Kina. Men det virker enda mer umulig, så lenge det ikke gjøres noe for å oppmuntre til donasjoner.

Organdonasjon er viktig i andre land fordi donasjon er den primære kilden til organer for transplantasjon. Siden det ikke oppmuntres til donasjon i Kina, kan vi konkludere med at dette ikke trengs i Kina. Kina har, også uten donasjon, så mange transplantasjonsorganer at man ikke ser behov for å oppmuntre til organdonasjon.

Når det ikke engang gjøres forsøk på å oppmuntre til organdonasjoner, og det samtidig er kort ventetid for transplantasjonskirurgi i Kina, tilsier det store antallet transplantasjoner som blir gjort, at Kina har overflod av levende organer for transplantasjon, fra mennesker som myndighetene har på hånden og som kan drepes for høsting av organer til transplantasjon. Virkeligheten avkrefter altså intet ved påstanden om at det drives tvungen høsting av organer fra Falun Gong-utøvere.

8) Ventetid

På nettsidene til kinesiske sykehus avvertes det kort ventetid for organtransplantasjon. Organer fra donorer som har vært døde lenge, kan ikke brukes, de brytes raskt ned etter at døden er inntrådt. Annonsene fra disse sykehusene sier oss da, at et stort antall mennesker som er i live, er tilgjengelig på etterspørsel som kilde for organer til transplantasjon.

Ventetiden for organtransplantasjon til mottakere i Kina er mye lavere enn andre steder. The China International Transplantasjon Assistant Centre nettside sier: "Det kan ta så lite som én uke å finne en egnet (nyre-)donor, maksimalt en måned ...".¹⁰ Det står videre: "Går noe galt med ett donororgan, tilbys pasienten organ fra en annen donor og ny operasjon i løpet av en uke."¹¹ På websiden til det Orientalske Organtransplantasjonssenteret hevdes i begynnelsen av april 2006 at "gjennomsnittlig ventetid (for en passende lever) er to uker"¹², på nettsiden til Changzheng Hospital i Shanghai sies at: "... gjennomsnittlig ventetid for en lever er én uke for alle pasienter."¹³

Som kontrast kan det nevnes at medianventetid i Canada for en nyre var 32,5 måneder i 2003 og i British Columbia enda lenger, 52,5 måneder.¹⁴ Overlevelsestiden for en nyre er 24-48 timer og for en lever ca 12 timer.¹⁵ Det kan ikke bety annet at det finnes en stor bank av levende nyre- / lever- "donorer". Uten en slik kunne kinesiske transplantasjonssentre ikke garantere kundene så kort ventetid. At man kan avvertere med så forbausende kort ventetid for perfekt matchede organer, kan bare bety at det finnes en stor bank av levende, potensielle "donorer".

9) Avslørende informasjon på nettsteder

Noe av materialet som var tilgjengelig på hjemmesidene til ulike transplantasjonssentre i Kina før 9. mars 2006 (da påstanden om systematisk organhøsting i stor skala kom opp i kanadiske medier og andre verdensmedier) viser også at det er grunn til mistanke. Forståelig nok er mye blitt fjernet. I det følgende henvises det kun til områder som fortsatt kan finnes på arkivsteder, der opprinnelig nettsted oppgis, enten i et kommentarfelt eller i fotnoter. En overraskende stor mengde selvutleverende materiale var fremdeles tilgjengelig i siste uke av juni 2006. Vi gir her fire eksempler:

(1) China International Transplantasjon Network Assistance Centre Hjemmeside
(<http://en.zoukiishoku.com/>)
(Shenyang)

På dette nettstedet sto fram til den 17. mai 2006 i den engelske versjonen (Mandarinversjonen forsvant tydeligvis etter 9. mars) at senteret ble etablert i 2003 på First Affiliated Hospital of China Medical University "... spesielt for utenlandske venner. De fleste pasienter kommer fra hele verden." I den første setningen på siden¹⁶ står at "donorer av viscera (én ordlistedefinisjon: "bløte, indre organer ... som hjerne, lunger, hjertet osv ") finnes på øyeblikket!"

På en annen side¹⁷ på samme nettsted ligger dette utsagnet: "... Antallet nyretransplantasjoner over hele landet er minst 5000 hvert år. Så mange transplantasjonsoperasjoner muliggjøres av støtte fra Kinas regjering. Folkets Høyesterett, Folkets høyeste lov, offiserer, politi, rettsvesen og avdelinger for helse- og samfunnsadministrasjon har i fellesskap vedtatt en lov som sikrer at organdonasjon kan gjøres med støtte fra regjeringen. Dette er unikt i verden."

I "spørsmål og svar"-delen står det:

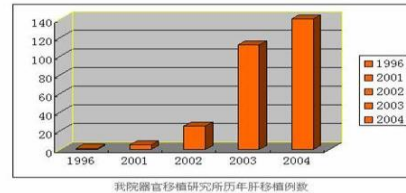
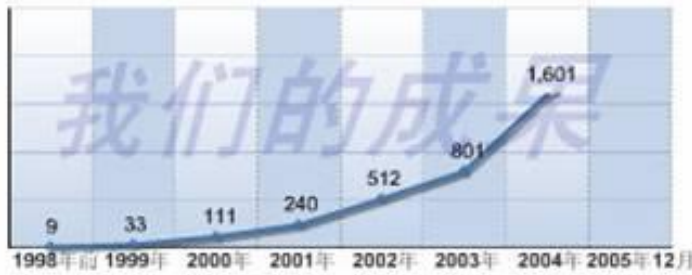
"Før transplantasjon av en levende nyre sikres donors nyrefunksjon ... Så det er tryggere enn i andre land, der organer ikke høstes fra levende donor."¹⁸

"Sp.: Er organene for bukspyttkjerteltransplant(ert) fra hjerne døds [sic] (hjernedøde) pasienter? "

"Sv.: Våre organer ikke kommer fra hjernedødsofre, siden organet da kan være ødelagt."¹⁹

(2) Orient Organ Transplant Centres hjemmeside
(<http://www.ootc.net>)
(Tianjin City)

På en informasjonsside som ble fjernet i midten av april, (men som fortsatt finnes i arkiv)¹² står påstanden om at fra "januar 2005 fram til nå har vi gjort 647 levertransplantasjoner - 12 av dem denne uken, og gjennomsnittlig ventetid er 2 uker." Et diagram som også ble fjernet omtrent samtidig (men som også fortsatt er tilgjengelig i arkiv)²⁰ viser at fra man nærmest stillestående start i 1998 (da man bare gjorde 9 levertransplantasjoner) var det ved slutten av 2005 gjort så mange som 2248.²¹

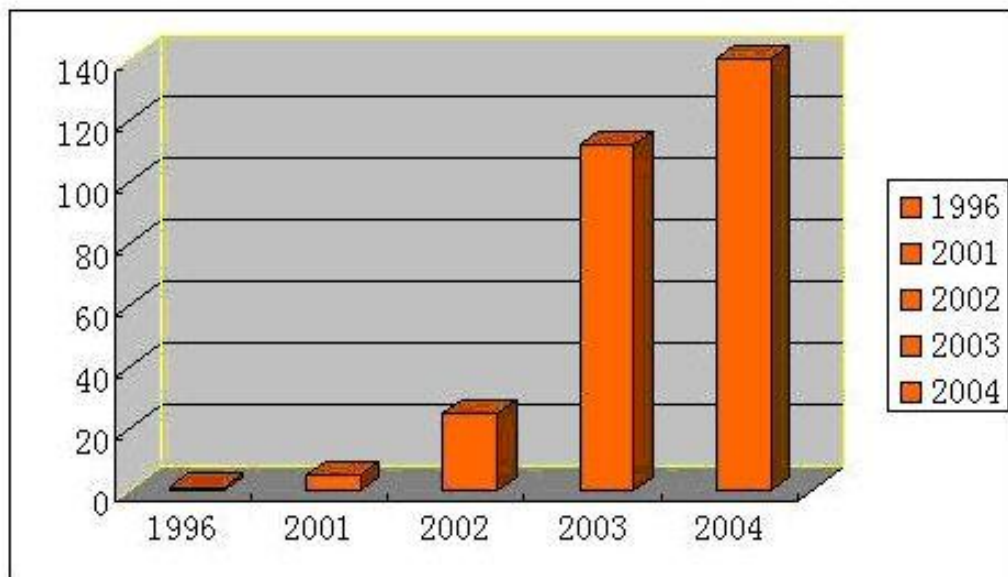
I kontrast er totaltallet for alle slags organtransplantasjoner i Canada i 2004 1773, i følge det kanadiske Organ Replacement Register.

(3) Jiaotong University Hospital Liver Transplant Centre Hjemmeside
 (<http://www.firsthospital.cn/hospital/index.asp>)
 (Shanghai – Dette er nr 5 i listen over oppringtone sentre.)

I et innlegg 26. april 2006²² sies blant annet:
 (<http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml>) "Antallet levertransplantasjoner (her) er 7 i 2001, 53 i 2002, 105 i 2003, 144 i 2004, 147 i 2005 og 17 tilfeller i januar 2006".

(4) Nettstedet til Changzheng Hospital Organ Transplant Senter, tilknyttet No 2 Military Medical University
 (<http://www.transorgan.com/>)
 (Shanghai)

En side ble fjernet etter mars 9. mai 2006. (På Internet Archive er siden fremdeles tilgjengelig.)²³ Den inneholder nedenstående graf som viser tallet på levertransplantasjoner hvert år på dette sentret:

我院器官移植研究所历年肝移植例数

I "Søknadsskjema for levertransplantasjon" står det innledningsvis²⁴: "for tiden er operasjons- og sykehuskostnadene ved levertransplantasjon til sammen ca 200 000 yuan (ca 180 000 NOK), og gjennomsnittlig ventetid tid for å få levert en lever er én uke for alle pasienter i vårt sykehus"

10) Intervjuer med organmottakere

Til den første versjonen av rapporten hadde vi ikke tid til å intervju mottakere, altså noen som har reist fra utlandet til Kina for transplantasjon. I denne versjonen har vi gjort omfattende intervjuer med en rekke mottakere og deres pårørende. Sammendrag av deres utsagn er vedlagt denne versjonen av rapporten.

Transplantasjonsinngrep beskrives av både mottakere og pårørende som gjort i nærmest total hemmelighet, som om det skulle være en forbrytelse som må skjules. Så mye informasjon som mulig holdes hemmelig for både mottakere og pårørende. De får ikke vite hvem giverne er. De får aldri se skriftlig samtykke fra giverne eller disses familier. Sjelden får man vite hvem opererende lege eller hjelpepersonell er, heller ikke om man ber om slik informasjon. Mottakerne og deres familier får gjerne vite om operasjonen kort tid før den finner sted. Noen operasjoner foregår midt på natten. I det hele gjelder regelen "ikke spør, ikke fortell".

Når folk oppfører seg som om de har noe å skjule, er det rimelig å konkludere med at de har noe å skjule. Siden organhøsting fra dødsdømte fanger er viden kjent, og også erkjent av regjeringen i Kina, har kinesiske transplantasjonssykehus ingen grunn til å prøve å skjule det. Det må være noe annet. Hva da?

11) Det er penger å hente

I Kina er organtransplantasjon svært lønnsom forretning. Vi kan spore penger fra dem som har betalt for organtransplantasjoner helt fram til sykehusene som har gjort transplantasjonene, men så ikke lenger. Vi vet ikke hvem pengene som betales til sykehusene går til. Blir leger og sykepleiere som driver ulovlig organhøsting betalt i dyre dommer for sine forbrytelser? Det spørsmålet er vi ikke i stand til å svare på, siden vi ikke har mulighet til å vite hvor pengene er gått.

China International Transplantasjon Network Assistance Centre's hjemmeside:
(<http://en.zoukiishoku.com/>)
(Shenyang)

Prislisten nedenfor, som ble fjernet fra websiden²⁵ i april 2006, ga en anelse om hvilken stor fortjeneste som kan ligge i transplantasjoner:

Nyre US \$ 62 000
Lever US \$ 98 000 – 130 000
Lever og nyre US \$ 160 000 – 180 000
Nyre og bukspyttkjertel US \$ 150 000
Lunge US \$ 150 000 – 170 000
Hjerte US \$ 130 000 – 160 000
Hornhinne US \$ 30 000

Det er vanlig å undersøke påstander om forbrytelser der penger skifter hånd ved å se hvor pengene går. Men det store antallet lukkede dører i Kina gjør det umulig å følge slike pengespor. At det er umulig å følge pengene, beviser intet. Men det motbeviser heller intet, heller ikke påstandene om ulovlig organhøsting.

12) Kinesisk transplantasjonsetikk

Kinesere som arbeider med transplantasjon er ikke underlagt noe spesielt etisk regelverk ut over lovene som regulerer arbeidet. I mange andre land der transplantasjonsprofesjonene ikke er under-

lagt offentlig regulering, har man i stedet andre systemer som styrer disse. Transplantasjonspersonale som overtrer etiske regler kan kastes ut av yrket av sine kolleger uten offentlig innblanding.

For transplantasjonspersonale i Kina fant vi ingen slike systemer. I transplantasjonskirurgi er alt tillatt så lenge staten ikke griper inn. Intet tilsynsorgan fører disiplinær kontroll over transplantasjonspersonale som arbeider uavhengig av det offentlige.

Kinas cowboy-system for transplantasjonskirurgi gjør det lettere å drive uetisk. Statlig tilsyn og straffeforfølgelse vil alltid være mindre omfattende enn faglig disiplinering. Fordi den straff man kan få, om en sak kommer for retten, vil være større enn straffen ved fagligdisiplinære tiltak – mulig fengselsstraff i stedet for bare utestengning fra yrket – er antallet saker som går til påtale mindre enn disiplinærsaker.

At det mangler et fungerende disiplinssystem for transplantasjonspersonale, beviser ikke at overgrep forekommer. Men det gjør det absolutt mer sannsynlig at det vil skje overgrep.

13) Utenlandsk transplantasjonsetikk

Det er store mangler i andre lands transplantasjonsetiske regelverk. I mange av de landene som transplantasjonsturismen til Kina kommer fra, finnes det fagetiske systemer for transplantasjonsarbeidet. Men slike systemer håndterer sjelden verken transplantasjonsturisme, kontakt med kinesisk transplantasjonspersonale eller transplantasjon fra henrettede fanger. Her ser det ut som om regelen er "ute av syne, ute av sinn".

Hva transplantasjonsturisme angår, er to prinsipper i det kommersielle Hong Kongs Medisinske råds *Code of Conduct* særlig verdt å understreke. Det ene er at "om det hersker tvil" om hvorvidt donor har gitt samtykke, fritt eller frivillig, bør man ikke ha noe med donasjonen å gjøre. Og det minste man kan si om Kina, i lys av at "nesten alle" transplantasjoner kommer fra innsatte, er at det i nær sagt alle tilfeller er tvil om det foreligger et donorsamtykke som er avgitt fritt eller frivillig.

Det andre prinsippet er at plikt til å undersøke en kinesisk donors status ligger på den utenlandske fagpersonen. En utenlandsk fagperson opptre ikke etisk om vedkommende ikke gjør noen forespørsel om dette eller bare gjør overflatiske undersøkelser. En utenlandsk fagperson må ha undersøkt og være sikker ut over enhver tvil, om at et samtykke foreligger, avgitt fritt eller frivillig av donor, før man henviser en pasient til Kina.

Skal organmarkedet i Kina overleve, må det finnes både tilbud og etterspørsel. Tilbudet kommer fra Kina, fra innsatte. Men det meste av etterspørselen og av de store pengene kommer fra utlandet.

I et vedlegg presenterer vi en kritisk analyse av etikk i kontakt med Kina om transplantasjoner. Hong Kong-prinsippene er unntak heller enn regelen. Global yrkesetikk gjør lite eller intet for å redusere den utenlandske etterspørselen etter organer fra Kina.

14) Kinesisk transplantasjonslovgivning

Organsalg var lovlig i Kina fram til 1. juli 2006, da en lov som forbyr organsalg trådte i kraft.

I Kina er det langt mellom å vedta lover og håndheve dem. Ett eksempel er at det i innledningen til Kinas grunnlov slås fast at Kina skal ha et "høyt demokratisk nivå". Men som massakren på Den Himselfreds Plass viste, er Kina ikke demokratisk.

Ut fra hva vi erfarer, håndheves ikke loven om organtransplantasjoner. Den belgiske senatoren Patrik Vankrunkelsven ringte i slutten av november 2006 til to sykehus i Beijing og utga seg for nyretransplantasjonskunde. Begge sykehus tilbød ham på stedet en nyre for € 50,000.

Som nevnt tidligere fordømte assisterende helseminister Huang Jiefu i november 2006 salg av organer fra dødsdømte og henrettede fanger, og sa at "det som skjer under bordet må forbys". Men det var allerede blitt forbudt 1. juli samme år. Hans tale er en offisiell bekreftelse av at forbudet ikke ble fulgt.

15) Utenlandsk transplantasjonslovgivning

Den type transplantasjoner som det kinesiske medisinske systemet driver er ulovlig overalt ellers i verden. Men det er ikke ulovlig for en borger av noe land å dra til Kina, få en transplantasjon som ville vært ulovlig i hjemlandet og så reise hjem. Andre lands transplantasjonslovgivning er territoriell. Den har ikke eksterritoriale rekkevidde.

Mange andre lover er eksterritorielle. Barnesexturister kan for eksempel bli tiltalt, ikke bare i et land der de har sex med barn, men i mange andre land, og også i hjemlandet. Slik lovgivning finnes ikke for transplantasjonsturister som betaler for organtransplantasjoner uten å la seg bry med å skulle undersøke om det foreligger samtykke fra organdonor.

Det har vært noen forsøk på å få en slik lovgivning. Ett eksempel er at senator Patrik Vankrunkelsven i Belgia har foreslått en ekstraterritorial straffelov som ville ramme transplantasjonsturister som kjøper organer fra fanger eller savnede personer, også i andre land. Men slike lovforslag er fortsatt i et tidlig stadium.

16) Reiseråd

Mange land har opplegg for sikkerhetsråd for reisende og advarer om farer ved å reise i eller til ulike land. Veiledningene handler ofte om politisk vold og til og med om klimarelaterte problemer. Men ingen regjering har gitt reiseråd om organtransplantasjoner i Kina og advart sine landsmenn om at, slik The Transplantasjon Society sier det, "nær sagt alle" organer i Kina er høstet fra innsatte.

Noen, vi håper de fleste, som kunne tenkes å ville ha organtransplantasjoner, ville latt være å reise til Kina for transplantasjon, om de visste at de kunne få et organ fra en fange som ikke hadde gitt sitt samtykke. Men nå foregår det ingen systematisk kommunikasjon med mulige mottakere av organer i Kina, verken gjennom regjeringer eller den medisinske profesjon.

Som et eksempel gir reiserådgivningen for reiser til Kina på det kanadiske utenriksdepartementets nettside omfattende informasjon, nesten 2600 ord, også en del om helse. Men organtransplantasjon nevnes ikke.

17) Legemidler

Organtransplantasjonskirurgi er basert på bruken av immunsupprimerende midler, midler som demper kroppens avstøtningsreaksjon. Kina importerer slike midler fra store legemiddelfirmaer.

I transplantasjonskirurgien måtte tidligere både vevs- og blodtype stemme overens, om en transplantasjon skulle kunne lykkes. Utviklingen av anti-avvisningsmidler har åpnet for transplantasjonskirurgi også der vevet ikke stemmer overens. Ved bruk av store mengder slike midler kan man transplantere til en mottaker som har vev som ikke matcher donors. Bare blodtypematching er da nød-

vendig. At også vevet stemmer overens er nødvendig, om man vil unngå å bli avhengig av immun-supprimerende midler, men altså ikke lenger nødvendig. Kinas medisinske system er basert på bruk av slike midler.

Internasjonale farmasøytiske selskaper forholder seg til det kinesiske transplantasjonssystemet slik man gjerne gjør, de stiller ingen spørsmål. De vet ikke om noen av midlene de selger brukes på mot-takere av organer som er høstet med tvang fra fanger, eller ikke.

Mange land har eksportkontrolllovgivning som setter totalt forbud mot eksport av enkelte produkter, eller som krever statlig tillatelse for eksport av produkter. Men så vidt vi vet er det ingen stat som forbyr eksport til Kina av immun-supprimerende midler til bruk på organtransplantasjonspasienter.

For eksempel sier kanadisk lov om eksport- og importtillatelse:

”Ingen får eksportere eller forsøke å eksportere varer som står på en eksportkontrolliste eller varer til land som står på en områdekontrollist uten tillatelse og bemyndigelse ved og i samsvar med eksporttillatelse utstedt etter denne lov.”²⁶

Immun-supprimerende midler for transplantasjon er imidlertid ikke på områdekontrollisten for Kina.

18) Statsfinansierte helsetjenester i andre land

Noen offentlige helsesystemer betaler helsehjelp man får i utlandet med det beløp man ville dekket, om det ble gitt i hjemlandet. Så vidt vi vet nekter ingen land med slike helsesystemer å betale ved transplantasjon av organer i Kina.

Transplantasjonsturister vil ha behov for etterbehandling i hjemlandet. De vil fortsatt trenge resept på og hjelp til å bruke immun-supprimerende midler. Stater som har offentlig finansiering av helse-tjenester, vil gjerne også yte tilskudd til slik behandling etter inngrepet.

Også her ser man at den som finansierer gjerne er likegyldig til hvordan pasienten fikk organet. Det faktum at det kan ha kommet uten aksept fra en fange i Kina, som kan være drept da organet ble høstet, er rett og slett ikke relevant for utenlandsk statlig finansiering av etterbehandlingen for den som har fått organet.

c) Betragtninger om Falun Gong

19) En opplevd trussel

Et stort flertall av de samvittighetsfanger man finner i kinesiske fengsler er Falun Gong. Anslagsvis to tredeler av alle som er utsatt for tortur i kinesiske fengsler er Falun Gong. Det kinesiske regimets ekstreme språkbruk mot Falun Gong er uten sidestykke og på et helt annet nivå enn den i forhold milde kritikken som Kina retter mot dem som Vesten vanligvis forsvare. Det antall dokumenterte, vilkårlige drap og forsvinninger som årlig rammer Falun Gong overgår langt tallene for alle andre forfulgte grupper.

Hvorfor fordømmer og undertrykker Kinas regjering denne gruppen, så meget mer brutalt enn noen annen gruppe? Det vanlige svaret fra kinesiske myndigheter er at Falun Gong er en ond sekt.

Falun Gong har ingen av de egenskapene man vanligvis legger til grunn når man vil vurdere om man står overfor en sekt. Bevegelsen har ikke noe medlemskapssystem, ingen kontorer og ingen ansatte.

David Ownby, direktør for Senteret for østasiatiske studier ved University of Montreal og spesialist på moderne kinesisk historie, skrev for seks år siden om Falun Gong i en artikkel for Canadian Institute of International Affairs. Han sa at i motsetning til sekter, har Falun Gong ingen plikt til å bidra økonomisk, utøvere isoleres ikke i kollektiv eller i tilbaketrekning fra verden. Han sier:

”Falun Gong-medlemmer forblir i storsamfunnet. De aller fleste lever i kjernefamilier og går på arbeid, . . . Barna deres går på skolen.”²⁷

Det er ingen straff for å gå ut av Falun Gong, siden det ikke er noe å forlate. Utøverne står fritt til å praktisere Falun Gong så meget eller lite som de selv ønsker. De kan begynne og slutte, når de vil. De kan praktisere i grupper eller enkeltvis.

Li Hongzhi, forfatteren av bøkene som har inspirert Falun Gong-utøvere, blir ikke dyrket av utøverne. Heller ikke får han midler fra dem. Han er en privat person som sjelden har kontakt med utøvere. De råd han gir til utøverne er offentlig tilgjengelig informasjon – foredrag på konferanser og offentlig publiserte bøker.

At den kinesiske regjeringen stempler Falun Gong som en ond sekt, er en del av undertrykkelsen av Falun Gong, et påskudd for undertrykkelse og en krenkelse; oppfordring til hat, avpersonalisering, marginalisering og avhumanisering av Falun Gong-utøvere. Men dette forklarer ikke hvorfor undertrykkelsen oppsto. Stempelet ”ond sekt” er et laget verktøy for undertrykkelsen, men er ikke dens årsak. Årsaken ligger et annet sted.

For å tvinge fram økt konformitet ble kinesiske treningsregimer eller qigong i alle varianter undertrykt etter at Kinas kommunistparti tok makten i 1949. På 1990-tallet var miljøet i politistaten blitt mindre undertrykkende for alle former for qigong, inkludert Falun Gong.

Elementer i Falun Gong kommer fra konfucianisme, buddhisme og taoisme. Først og fremst dreier læren seg om teknikker og meditasjonsøvelser som skal gi bedre fysisk og åndelig helse og kondisjon. Bevegelsen har ingen politisk basis, dens tilhengere søker å fremme sannhet, toleranse og overbærenhet på tvers av alle rasemessige, nasjonale og kulturelle grenser. Vold er bannlyst.

Li registrerte bevegelsen i regjeringens Forbund for Forskning på Qigong. Tidlig i 1998, da bevegelsen offisielt falt i unåde, men før den ble forbudt, flyttet Li til USA. Men Falun Gong fortsatte å blomstre. Jiang-regjeringen anslo i 1999 at det var 70 millioner tilhengere. Samme år ble medlemskapet i det kinesiske kommunistpartiet anslått til 60 millioner.

Før Falun Gong ble forbudt i juli 1999, samlet Falun Gong-utøvere seg jevnlig over hele Kina for å praktisere. Bare i Beijing fantes det mer enn 2000 praksissteder.

I april 1999 publiserte det kinesiske kommunistpartiet en artikkel i ungdomsbladet Science and Technology, der Falun Gong ble stemplet som overtro og en helsefare fordi utøverne kunne komme til å nekte konvensjonell medisinsk behandling ved alvorlig sykdom. Et stort antall Falun Gong-tilhengere demonstrerte mot innholdet i artikkelen utenfor Tianjin-redaktørens kontor. Resultatet ble arrestasjon og mishandling.

For å gjøre regjeringens klagekontor i Beijing oppmerksom på arrestasjonene samlet 10 000-15 000 Falun Gong-utøvere seg utenfor kommunistpartiets hovedkvarter på Zhongnanhai ved Beijings

Forbudte By fra morgen til sent på kveld den 25. april 1999. Det foregikk stille og uten plakater.²⁸ Klagerne skremte Jiang. Slik han så det, kunne Kommunistpartiets ideologiske suverenitet være i fare.

20) Forfølgelsespolitikk

Hvis organer fra Falun Gong-utøvere virkelig er tilgjengelige over hele Kina, bør dette være i tråd med et statlig, politisk direktiv. Likevel gjør hemmeligholdet rundt kinesisk politikk det umulig for oss å avgjøre om dette er vedtatt.

Ikke desto mindre vet vi at forfølgelse av Falun Gong er offisiell politikk. Noen tydelige politiske uttalelser fra den kinesiske regjeringen og kommunistpartiet om policy, og også fysisk forfølgelse av Falun Gong, er vedlagt rapporten.

Regjeringen i Kina har etablert en organisasjon ene og alene for å undertrykke Falun Gong. Den har avdelinger over hele Kina. Fordi den ble etablert på den sjettede måneds tiende dag i 1999, kalles den i kortform for Kontor 610. Kontor 610 er representert i alle provinser, byer, fylker, universiteter, departementer og statseide virksomheter i Kina.

Ifølge Li Baigen, daværende assisterende direktør for Beijings kommunale planleggingskontor, innkalte lederne for Kontor 610 i 1999 mer enn 3000 offentlig ansatte til Folkets Store Hall i hovedstaden for å diskutere kampen mot Falun Gong, som da ikke gikk bra. Demonstrasjonene fortsatte på Den himmelske freds plass. Lederen av Kontor 610, Li Lanqing, gjorde muntlig rede for regjeringens nye politikk for denne bevegelsen: "ødelegg bevegelsens omdømme, ødelegg dem økonomisk og ødelegg dem fysisk." Etter møtet begynte man å registrere det som selvmord, når utøvere døde i politiets hender.

21) Oppfordring til hat

Falun Gong i Kina er blitt avhumanisert både i ord og gjerning. Politiske direktiver følges opp med opprop til befolkningen, både for å rettfærdiggjøre forfølgelsespolitikken, for å ildne til deltakelse i denne og for å komme motstand i forkjøpet. Slik ordbruk mot en bestemt gruppe er blitt forløper for og kjennetegnet på grove menneskerettsbrudd overfor gruppen.

Ifølge Amnesty International benyttet den kinesiske regjeringen tre strategier for å knuse Falun Gong: vold mot utøvere som nekter å gi avkall på sin tro, "hjernevask" for å tvinge alle kjente utøvere til å forlate Falun Gong og slutte å praktisere, og en mediekampanje for å vende opinionen mot Falun Gong.²⁹

Lokale myndigheter ble gitt fullmakter til å sette Beijings ordre om å undertrykke Falun Gong ut i livet. Dette medførte dels iscenesatte forsøk på å vise det kinesiske folk at utøvere begikk selvmord ved å sette fyr på seg selv, dels at de drepte og lemlestet familiemedlemmer samt at de motsatte seg medisinsk behandling. Over tid fikk kampanjen den effekt myndighetene ønsket, og mange, om ikke flertallet av kineserne tok til seg kommunistpartiets syn på Falun Gong. Den nasjonale folkekongressen vedtok så lover som utgir seg for å legalisere en lang liste over ulovlige handlinger utført av Falun Gong-utøvere mot andre utøvere.

Slik oppfordring til hat blir meget intenst i Kina. Men dette foregår over hele verden. Kinesiske ansatte i utenriktjenesten, uansett i hvilket land de er plassert, har dette som del av sine offisielle plikter. I Edmonton, Alberta, Canada, ble dette synlig da politiet ønsket at det skulle reises påtale

mot to kinesiske konsulære tjenestemenn i Calgary som hadde fremmet hat mot Falun Gong. Politirapporten er vedlagt denne rapporten.³⁰

Oppfordring til hat er ikke en spesifikk nok betegnelse til å si klart hvordan forfølgelsen skjer. Men man ser alle mulige former for krenkning. Det er vanskelig å forestille seg at påstandene vi har hørt er sanne, om det ikke drives slik hatpropaganda. Når dette finnes, er det derimot ikke usannsynlig at folk deltar i forfølgelsen mot Falun Gong, høster organene deres og dreper dem i prosessen.

22) Fysisk forfølgelse

Tidligere president Jiang ga Kontor 610³¹ i oppdrag "å utrydde" Falun Gong³². Et vedlegg gir omfattende detaljer om forsøket på å utrydde bevegelsen ved forfølgelse.

FNs spesialrapportør for tortur har i sin siste rapport³³ anmerket at

"Fra 2000 har denne spesialrapportør og hans forgjengere rapportert 314 tilfeller av påstått tortur til regjeringen i Kina. Sakene gjelder godt over 1160 personer." Og "I tillegg til dette tallet, bør man vite at en sak som er oversendt i 2003 (E/CN.4/2003/68/Add.1 para.301) inneholder detaljerte beskrivelser av påstått mishandling og tortur av tusenvis av Falun Gong-utøvere."

Videre viser rapporten at 66 % av ofrene for påstått tortur og mishandling i Kina var Falun Gong-utøvere, de øvrige er uigurer (11 %), sexarbeidere (8 %), tibetanere (6 %), menneskerettsforsvarere (5 %), politiske dissidenter (2 %) og andre (personer med HIV/AIDS og medlemmer av religiøse grupper 2 %).

Deler av et telegram fra Washington Posts Beijingkontor, to somre senere (5. august 2001)³⁴ viser hvilke grusomme metoder Kontor 610 og andre agenter for regimet bruker mot Falun Gong-utøvere:

"På en politistasjon i vestlige Beijing, ble Ouyang kledd naken og avhørt i fem timer. "Hvis jeg svarte feil, altså om jeg ikke sa "ja", ga de meg støt med en elektrisk batong, sa han. Senere ble han overført til en arbeidsleir i Beijings vestlige forsteder. Der beordret vaktene ham til å stå med ansiktet mot veggen. Rørte han seg, ga de ham støt. Falt han sammen av utmattelse, fikk han støt..."

"(Senere) ble han ført fram for en gruppe Falun Gong-innsatte og tok avstand fra gruppen nok en gang for åpne videokameraer. Ouyang ble satt fri fra fengslet og overført til hjernevaskklasser. Tjue dager senere, etter å ha diskutert Falun Gong 16 timer i døgnet, ble han "utskrevet". "Presset på meg var og er utrolig," sa han. "De siste to årene har jeg sett det verste av det som mennesker kan gjøre. Vi er virkelig de verste dyrene på jorden."

Ownby anførte at menneskerettighetsorganisasjoner

"enstemmig har fordømt Kinas brutale kampanje mot Falungong, og at mange regjeringer rundt om i verden, inkludert Canadas regjering, har uttrykt sin bekymring."

Han siterte Amnesty Internationals rapport fra 2000, som sier at 77 Falun Gong-utøvere har "dødd i varetekt, eller kort tid etter frigivelsen, under mistenkelige omstendigheter etter at protestene begynte i juli 1999."

23) Massearrestasjoner

Massearrestasjoner av utøvere er en form for fysisk forfølgelse som fortjener særskilt oppmerksomhet på grunn av dens mulige tilknytning til organhøsting. Enhver som det med tvang skal høstes organer fra, må først anholdes.

Under undertrykkelsen av Falun Gong er tusener på tusener av utøvere sendt til fengsler og arbeidsleirer fra og med sommeren 1999. I det amerikanske utenriksdepartementets landrapport om Kina for 2005³⁵ hevdes det for eksempel at kinesisk politi driver hundrevis av interneringssentre, hvorav de 340 som driver med omskolering-gjennom-arbeid, alene har en kapasitet på om lag 300 000 personer. I rapporten anslås også antallet Falun Gong-utøvere som har dødd i varetekt til å være fra noen hundre til noen tusen.

Hundretusener av Falun Gong-utøvere reiste til Beijing for å protestere eller stå med bannere med krav om at gruppen skulle tillates. Folk kom nesten daglig. Forfatteren Jennifer Zeng, som tidligere bodde i Beijing, nå i Australia, opplyser at det ved utgangen av april 2001 i Beijing var påvist 830 000 arrestasjoner av identifiserte Falun Gong-utøvere. Det finnes ingen tall på hvor mange utøvere som ble arrestert og som nektet å avsløre sin identitet. Fra våre intervjuer med frigitte Falun Gong-utøvere vet vi at antallet som nektet å identifisere seg er stort. Men vi vet ikke hvor stort.

At et stort antall Falun Gong-tilhengere nå befinner seg i vilkårlig og hemmelig fengsling på ubestemt tid, beviser alene ikke påstandene. Men motsatt er det slik, at om det ikke fantes slike fanger, ville det ha motbevist påstandene. En ekstremt stor gruppe mennesker, som er underlagt statlig vilkårlighet og makt, uten noen form for beskyttelse av sine rettigheter, fremstår som en potensiell kilde for organhøsting ved tvang.

24) Dødsfall

Pr 22. desember 2006 har vi identifisert 3006 Falun Gong-utøvere som har dødd som følge av forfølgelsen. De identifiserte ofrene kan deles inn i seks grupper.

Den første gruppen omfatter de som døde av stressrelaterte årsaker knyttet til stadig trakassering og trusler fra myndighetene. Den andre gruppen omfatter dem som ble mishandlet i forvaring og så løslatt til sine familier i live, men som senere døde som følge av den mishandlingen de hadde vært utsatt for. Den tredje gruppen er de som døde av tortur under forvaringen og hvis lik ble overlevert av myndighetene til familien for kremasjon. Den fjerde gruppen omfatter dem som døde av mishandling under forvaring, og som ble kremert mens de fortsatt var i myndighetenes varetekt, men som familien fikk se før de ble kremert. Den femte omfatter dem som døde og ble kremert mens de var i forvaring, og uten at familiene noensinne fikk se likene. Den sjette er de som døde i forvaring, men som vi ikke vet nok om, til å si om familiene fikk se likene før kremasjon.

Hovedtyngden av de Falun Gong-utøvere som kan ha vært utsatt for organfjerning, er, så langt vi kan se, de som hadde familie som ikke fikk vite om dødsfallet. Det er to grunner til at familien ikke ble varslet. Den ene var at utøverne hadde nektet å identifisere seg for myndighetene. Den andre at myndighetene, selv om de visste hvem de døde var, unnlot å varsle familiene til de fengslede, samtidig som disse ikke selv fikk lov å kontakte familien før de døde.

Vi kan ikke utelukke at den femte og sjette gruppen identifiserte døde også hadde vært utsatt for organhøsting. Til sammen er dette omlag 300 mennesker. I særdeleshet vekker den femte gruppen mistanke. Navnene på de som befant seg i denne gruppen er oppført i vedlegg.

At et så stort store antall Falun Gong-utøvere er drept av myndighetene ved tortur, støtter den påstanden vi undersøker. Er Falun Gong-utøvers liv billige, gir det ingen grunn til å utelukke noen dødsårsak. Er den kinesiske regjeringen villig til å drepe stort antall Falun Gong-utøvere ved tortur, er det ikke vanskelig å tro at de ville være villige til å gjøre det samme ved organhøsting.

25) Uidentifiserte

Selv om internering av Falun Gong-utøvere på noen måter bare kan se ut til å være vanlig, kinesisk undertrykkelse som akkurat disse var uheldige nok til å bli utsatt for, har det likevel et uvanlig særtrekk. Falun Gong-utøvere som kom fra hele landet til Den himmelske freds plass i Beijing for å appellere eller protestere, ble systematisk arrestert. De som oppga navn til fangevokterne, sendtes tilbake dit de kom fra. Myndighetene involverte familiene deres i å få dem til å gi opp all Falun Gong-aktivitet. Arbeidsledere og medarbeidere og lokale offentlige ledere ble gjort ansvarlig og straffet for at de hadde reist til Beijing for å holde appell eller protestere.

I håp om å beskytte familien og unngå fiendtlighet fra folket der de bodde, valgte mange arresterte Falun Gong-utøvere å nekte å oppgi hvem de var. Resultatet ble en stor gruppe fengslede Falun Gong-utøvere, som myndighetene ikke kjente navnene til. Og ingen av de som kjente noen av dem, visste hvor de var blitt av.

Selv om de unnlot å identifisere seg i håp om en slags beskyttelse, kan resultatet ha blitt motsatt. Det er lettere å forfølge en person hvis oppholdssted er ukjent for familien, enn en som familien vet hvor er. Slik utgjorde disse menneskene en spesielt forsvarsløs gruppe, selv etter kinesisk målestokk.

De som nektet å identifisere seg ble behandlet spesielt dårlig. I tillegg ble de flyttet rundt i det kinesiske fengselssystemet av grunner de selv ikke fikk vite.

Er denne gruppen Falun Gong-utøvere kilden til tvangshøstede organer? At det eksisterer en slik gruppe, bekrefter naturligvis ikke det. Likevel gir denne gruppens eksistens en grei forklaring på hvor høstede organer kan komme fra, om påstanden er sann. Medlemmer av denne gruppen kunne forsvinne uten at noen utenfor fengselssystemet kunne vite det.

Under undersøkelsene som ledet fram til rapporten har forfatterne gjort mange forferdelige oppdagelser. En av de verste kom da vi oppdaget denne store, uidentifiserte gruppen som var i fengsel / forvaring / arbeidsleir. Utøver etter utøver har, etter til slutt å bli løslatt fra varetekt, bekreftet at denne gruppen fantes. En samling bekreftelser er vedlagt som bevis.

De som ble løslatt har fortalt at de personlig møtte et betydelig antall uidentifiserte i forvaring. Selv om vi har møtt et stort antall Falun Gong-utøvere som er blitt løslatt fra forvaring, har vi til tross for det store antallet, verken møtt eller hørt om én eneste utøver som er blitt løslatt etter å ha nektet å identifisere seg under forvaring. Hva skjedde med alle disse utøverne? Hvor er de?

Problemet med ufrivillige forsvinninger er et annet enn problemet med de uidentifiserte, siden familien vet at staten er innblandet, om disse forsvinner. Om uidentifiserte vet familien bare at de har mistet kontakten med den det gjelder. Om de andre som forsvinner, vet enten familien eller de

som har møtt dem mer. De vet at den det gjelder i sin tid var i statlig varetekt. Staten må enten benekte at vedkommende har vært i varetekt eller alternativt aktivt skjule vedkommendes skjebne eller oppholdssted.³⁶

Et antall Falun Gong-utøvere er forsvunnet etter å være bortført av myndighetene. Men de eneste forsvinningstilfeller vi vet noe sikkert om, er mennesker som senere er blitt løslatt og har kunnet fortelle om bortføringen. Vi fikk først vite at disse hadde vært forsvunnet i ettertid, når de dukket opp igjen. Sannsynligvis ble noen av dem aldri frigitt.

Hva de uidentifiserte angår, vet de pårørende bare at de har mistet kontakten med dem. De tar ikke nødvendigvis kontakt med statlige myndigheter for å høre om vedkommende er blitt anholdt. At en som er savnet er tilhenger av en praksis som staten brutalt undertrykker, gir de pårørende bare større grunn til å unngå regjeringen. Likevel har noen av dem søkt hjelp der for å finne en savnet Falun Gong-utøver familiemedlem. Noen tilfeller er listet opp i et vedlegg til rapporten.

26) Blodprøver og organundersøkelser

På Falun Gong-utøvere som er i forvaring, blir det gjort systematiske blodprøver og organundersøkelser. Av andre fanger, ikke-utøvere, tas det ikke tilsvarende prøver, ikke engang av dem som lever side om side med utøvere. Dette ser man i arbeidsleirer, fengsler og anstalter. Vi har hørt et så stort antall vitneprov om denne forskjellen, at vi uten noen tvil kan påstå at den eksisterer. Slike prøver og undersøkelser gjøres på utøvere, uansett om de holdes i arbeidsleirer, fengsler eller interneringssentre. Intervjuuttalelser som bekrefter at det gjøres systematiske blodprøver og organundersøkelser på Falun Gong-utøvere og ikke på andre fanger, ligger som vedlegg til denne rapporten.

Utøverne selv får ikke vite hvorfor man gjør blodprøver og organundersøkelser på dem. Det er ingen grunn til å tro at prøver og undersøkelser blir gjort av helsemessige grunner. For det første er det unødvendig å gjøre blodprøver og organundersøkelser for å forebygge uhelse. For det annet lar man på så mange andre måter være å bry seg om helsen til Falun Gong-utøvere når de er i forvaring, at det ikke er trolig at man ville gjøre slike prøver på Falun Gong-utøvere som forebyggende helsetiltak.

Blodanalyser må derimot gå forut for organtransplantasjoner. Donor og mottaker må være kompatible, slik at mottakers antistoffer ikke avstøter donororganer.

Bare det faktum at det gjøres blodanalyser og organundersøkelser på internerte Falun Gong-utøvere gjør det ikke mulig å fastslå at det høstes organer fra dem. Men det motsatte er viktig: Om det ikke ble gjort slike prøver og undersøkelser, ville det ha avkreftet påstanden. Det at det gjøres en utbredt blodtesting på Falun Gong-utøvere i forvaring, avskjærer det som ellers ville vært en mulig vei til å avkrefte påstanden.

27) Hvor kom organene til tidligere transplantasjoner fra

Antallet organtransplantasjoner i Kina er høyt, så høyt som til 20 000 i 2005 ifølge China Daily. I Kina gjøres det nest største antall operasjoner i verden, så vidt etter USA.

Et så stort antall i kombinasjon med så kort ventetid må bety at det må være et stort antall mulige donorer for hånden til enhver tid. Hvor og hvem er denne store donorgruppen?

Det gjøres mange flere transplantasjoner enn det finnes identifiserbare kilder til. Vi vet at noen organer kommer fra dødsdømte fanger som er henrettet. Svært få er fra frivillige donorer i familien eller fra hjernedøde. Dette etterlater store hull i statistikkene. Antallet dødsdømte og henrettede fanger og frivillige donorer tilsvarer på langt nær det antall transplantasjoner som gjøres.

Tallet på hvor mange dødsdømte fanger som blir henrettet er ikke offentlig. Vi har bare tall som Amnesty International henter fra offentlige kinesiske registre. De er store i forhold til det antall henrettelser som skjer verden over, men stemmer ikke med det estimerte antallet transplantasjoner.

Minst 98 % av alle transplantasjonsorganer kommer fra en donor som ikke er pårørende. Ved transplantasjon av nyrer i Kina fra og med 1971 til og med 2001, kom for eksempel bare 227 av 40 393 transplantasjonsnyrer, rundt 0,6 %, fra donor i familien.³⁷

Regjeringen i Kina har bare innrømmet å ha brukt organer fra henrettede dødsdømte i 2005,^{38,39} selv om det har pågått i mange år. Man har ikke hatt hemninger mot å selge organer fra "statsfiender".

Ifølge overslag gjort med bakgrunn i Amnesty Internationals rapporter⁴⁰, basert på offentlig tilgjengelig informasjon i Kina, er det gjennomsnittlige antall henrettede, dødsdømte fanger fra og med 1995 til og med 1999, 1 680 per år. Mellom 2000 og 2005 var gjennomsnittet 1616 per år. Tallene varierer fra år til år, men gjennomsnittlig antall før og etter at forfølgelsen av Falun Gong begynte, er ganske like. Henrettelse av dødsdømte fanger kan altså ikke forklare den økningen i antall organtransplantasjoner som har funnet sted i Kina siden forfølgelsen av Falun Gong tok til.

Ifølge offentlige rapporter ble det totalt gjort ca 30 000⁴¹ transplantasjoner i Kina før 1999 og 18 500⁴² i seksårsperioden 1994 til 1999. Shi Bingyi, nestleder i Kinas Medical Organ Transplant Association, sier at det ble gjort ca 90 000⁴³ transplantasjoner totalt fram til 2005, dette tallet forklarer omtrent 60.000 transplantasjoner mindre enn det reelle tallet i seksårsperioden 2000-2005, altså fra forfølgelsen av Falun Gong begynte.

Det har ellers alltid vært få andre identifiserte kilder til organtransplantasjoner, bare et lite antall frivillige familiedonorer og hjernedøde. I 2005 sto transplantasjon fra familie for bare 0,5 % av det totale antallet nyretransplantasjoner.⁴⁴ Summen av hjernedøde givere gjennom alle år og i hele Kina er 9 fram til mars 2006.⁴⁵ Intet tyder på noen betydelig økning i noen av disse de siste årene. Antakelig har de kjente organkilder som leverte organer til 18 500 transplantasjoner i seksårsperioden 1994-1999, levert like mange organer for transplantasjon også i den neste seksårsperioden, altså 2000-2005. Det betyr at man fremdeles ikke vet hva som er kilden til organer til 41 500 transplantasjoner i seksårsperioden 2000-2005.

Hvor kommer organer fra til alle de transplantasjoner som foregår i Kina? Påstanden om at det ulovlig høstes organer fra Falun Gong-utøvere kan være ett svar.

Igjen kan vi ikke si at slike glipper i tallene gjør det mulig å fastslå at påstanden om høsting av organer fra Falun Gong-utøvere må være sann. Men motsatt, hadde vi fått en fullstendig oversikt over kildene til de organer som transplanteres i Kina, ville dette ha motbevist påstanden. Kunne alle transplantasjonsorganer spores, enten til villige givere eller til henrettede fanger, ville påstanden mot Falun Gong-bevegelsen være motbevist. Men slik sporing er umulig.

Anslagene på henrettelser av dødsdømte fanger i Kina er ofte mye høyere enn tallene man finner i offentlig tilgjengelige henrettelsesprotokoller. Det at det ikke finnes noen offisielle kinesisk statistikk over henrettelser, gjør at man bare kan estimere totaltallet.

I noen estimater av antall henrettelser er det tatt utgangspunkt i antall utførte transplantasjoner. Fordi det er kjent at i alle fall noen transplantasjoner kommer fra henrettede fanger, og at man vet at det er få familiedonorer, har noen da utledet fra det økte antallet transplantasjoner at tallet på dødsdømte fanger som er blitt henrettet, har økt.

Et slikt resonnement er ikke overbevisende. Man kan ikke estimere antallet henrettede dødsdømte fanger ut fra antallet transplantasjoner med mindre man vet at henrettede, dødsdømte fanger er den eneste kilden til transplantasjonsorganer. Nå foreligger en påstand om at Falun Gong-utøvere også er en kilde. Man kan ikke ut fra antallet henrettede, dødsdømte fanger vurdere om de kan være en kilde til transplantasjonsorganer, når antallet henrettede dødsdømte fanger er utledet fra antallet transplantasjoner.

Kan økningen i transplantasjoner forklares med at man har gjort en mer effektiv høsting fra henrettede, dødsdømte fanger? Antallet transplantasjoner i Kina øker parallelt med både forfølgelsen av Falun Gong og utviklingen av noen typer transplantasjonsteknologi. Men økningen i antallet transplantasjoner skjer ikke parallelt med økningen av all transplantasjonsteknologi. Teknologi for nyretransplantasjon var på plass i Kina lenge før forfølgelsen av Falun Gong begynte. Likevel steg antallet nyretransplantasjoner til mer enn det dobbelte, da forfølgelsen av Falun Gong startet. Det ble gjort 3596 nyretransplantasjoner i 1998 og nesten 10 000 i 2005.

En annen grunn til at høsting av flere organer fra henrettede, dødsdømte fanger ikke kan forklare økningen i organtransplantasjoner, er den generelt dårlig organiserte organmatchingen i Kina. Det finnes intet nasjonalt nettverk for matching og fordeling av organer.⁴⁶ Leger klager over svinn av donororganer og beklager at "ikke annet enn donors nyrer blir brukt, andre organer går til spille." Alle sykehus styrer på egen hånd både ventelisten og anskaffelse av organer. Pasienter drar fra ett sykehus hvor det ikke finnes organer til transplantasjon til andre sykehus der de får utført transplantasjonskirurgi øyeblikkelig.⁴⁷ Sykehus som sier de ikke har lett tilgjengelige organer for transplantasjon, henviser til andre sykehus som de sier har tilgjengelige organer.⁴⁸ Slik mangel på system reduserer effektiviteten i bruk av tilgjengelige organer.

En tredje årsak til at flere organer fra henrettede dødsdømte fanger ikke kan forklare økningen i organtransplantasjoner er erfaringene fra andre land. Ingen steder har antallet transplantasjoner steget så betydelig med samme antall givere, bare på grunn av teknologiske endringer. Statistikker år for år for Canada, USA og Japan finnes vedlagt.

Økningen i antall organtransplantasjoner i Kina går parallelt med utviklingen av forfølgelsene mot Falun Gong. Det at forfølgelsen av Falun Gong og antall transplantasjoner øker parallelt, beviser i seg selv ikke påstanden. Men det er forenlig med påstanden. Om man hypotetisk sa at denne parallelle utviklingen ikke foregikk, ville det ha kunnet avsnne påstanden.

28) Kilder til organer for fremtidige transplantasjoner

Organtransplantasjonskirurgi er en blomstrende virksomhet i Kina. Det fantes bare 22 levertransplantasjonssentre⁴⁹ i hele Kina før 1999, og 500 i midten av april 2006.⁵⁰ Antallet nyretransplantasjonsinstitusjoner har økt fra 106 i 2001⁵¹ til 368 i 2005⁵².

Fortjenesten er gått til opprettelsen av spesialiserte organtransplantasjonsanlegg. Eksempler er Beijing Universitets Tredje Hospitals levertransplantasjonssenter⁵³, etablert i oktober 2002, Beijing Organtransplantasjonssenter⁵⁴, etablert i november 2002, Organtransplantasjonssenteret ved Folkets Frigjøringshærs Sykehus nr 309⁵⁵, etablert i april 2002, Forskningscenteret for organtransplantasjon ved Folkets frigjøringshærs sykehus⁵⁶ (Organtransplantasjonssenteret ved Shanghai Changzheng Hospital), etablert i mai 2004 og Shanghai klinisk medisinske senter for organtransplantasjoner⁵⁷, etablert i 2001. Byggingen av The Oriental Organ Transplant Centre⁵⁸ i Tianjin begynte i 2002. Det rager fjorten etasjer over bakken og to etasjer under jorden og har 300 senger. Det er et offentlig anlegg, bygget av byen Tianjin, og er Asias største transplantasjonssenter.

Byggingen av slike anlegg er en indikator både på mengden av organtransplantasjoner og på at man vil fortsette. At man oppretter hele anlegg for organtransplantasjon forteller om langsiktige planer.

Likevel er fanger organkilden for nær sagt alle kinesiske transplantasjoner. Det kan diskuteres, slik det gjøres i denne rapporten, om dette er dødsdømte fanger, eller om noen er internerte Falun Gong-utøvere som er blitt dømt til fengselsstraff, eller som kanskje ikke engang er dømt. Men det finnes ingen tvil om at fanger er kilden til organer, det er ubestridelig. Etableringen av egne organtransplantasjonsanlegg i Kina er en utilslørt bekreftelse på at hensikten fortsatt er å høste organer fra fanger.

Likevel har den kinesiske regjeringen, både i lovs form og i offentlige uttalelser, sagt at all høsting av organer fra dødsdømte fanger uten samtykke, skal opphøre. Og som nevnt et annet sted i rapporten, finnes det ikke noe slikt som et gyldig samtykke til høsting av organer fra dødsdømte fanger.

Byggingen av disse spesialiserte anleggene reiser spørsmål, ikke bare om hva som har vært kilden til de mange organer som er transplantert de siste årene, men også om hva som tenkes å være kilde til de mange organer som planlegges transplantert i årene framover. Hvem skal organene komme fra? Dødsdømte fanger vil antagelig forsvinne som kilde, eller i alle fall reduseres vesentlig, om Kina gjør alvor av å endre loven og følge sin uttalte politikk om at samtykke fra donor.

Byggingen av disse spesialiserte organtransplantasjonsinstitusjonene, må bety at kinesiske myndigheter har tillit til at det også i overskuelig fremtid vil finnes en tilgjengelig kilde til organer i mennesker som er i live nå, og som vil være døde i morgen. Hvem er de? Et stort antall fengslede eller internerte Falun Gong-utøvere kan være svaret.

29) Lik som mangler organer

En rekke familiemedlemmer av Falun Gong-utøvere som har dødd i forvaring har rapportert at de er blitt vist likene av sine kjære med operasjonssår og manglende kroppsdeler. Myndighetene ga ingen rimelig forklaring på hva som hadde skjedd med de lemlestedede likene. Vitnesbyrd om likene er vedlagt denne rapporten.

Vi har bare noen få eksempler på slike lemlestedede lik. Vi har ikke fått noen offisiell forklaring på hvorfor de mangler organer. Måten de er behandlet på, er i samsvar med inngrep for å høste organer.

I første versjon av rapporten hadde vedlegg 12 et bilde av en person med sting som var sydd etter at kroppen hans var åpnet for høsting av organer. Vi fikk en kommentar om at stingene i bildet var konsistent med en obduksjon.

Vi konstaterer at organer kan faktisk bli tatt ut når man obduserer for å fastslå dødsårsaken. Et obdusert legeme kan gjerne ha suturer tilsvarende de som var vist i fotografiet. Utenfor Kina, med unntak for organdonorer, vil nettopp dette være en sannsynlig årsak til at organer var fjernet fra lik. Slik er det også når det tas blodprøver av mennesker utenfor Kina, da dreier det seg gjerne om deres egen helse. Men påstander om at det for deres egen helses skyld tas blodprøver av Falun Gong-utøvere som blir torturert til dødens rand eller at de, om de tortureres til døde, blir obdusert for å fastslå dødsårsaken, stemmer ikke med den tortur de utsattes for.

Bildet vi viste var av liket til Wang Bin. Slag hadde fått arterien i Wangs nakke og andre store blodårer til å sprekke. Som følge fikk han skader i halsmandlene, knuste lymfekjertler og flere knokler var brukket. Han hadde brannsårl fra sigaretter oppå hendene og inne i neseborene. Han hadde blåmerker over hele kroppen. Selv om han allerede var døden nær, ble han torturert igjen samme natt til han mistet bevisstheten. Om natten 4. oktober 2000 døde Wang av skadene.

Hensikten med en obduksjon er å fastslå en ellers ukjent dødsårsak. Men i Wangs tilfelle var dødsårsaken kjent før organene ble fjernet. Ideen om at Wang Bin ble obdusert for å få fastslått dødsårsaken, etter at han ble torturert til døde, er ikke troverdig. Intet tyder på at familien til Wang Bin ble spurt om samtykke før organene ble fjernet, heller ikke på at de fikk obduksjonsrapport etterpå. Påstanden om at det hadde vært gjort en obduksjon er ingen holdbar forklaring på stingene på Wang Bin kropp.

30) Bekreftelser

Mandarintalende undersøkere ringte til en rekke sykehus og transplantasjonsleger for å forhøre seg om transplantasjoner. De presenterte seg som potensielle mottakere eller slektninger av potensielle mottakere. Telefonnumrene var tatt fra internett. Samtalene resulterte i et antall bekreftelser på at Falun Gong-utøvere er kilde til organtransplantater. Siden forrige rapport har flere samtaler gitt slike bekreftelser, se vedlegg.

Hvis telefonnummeret var til et allmennsykehus, begynte innringeren som regel med å be om å bli satt over til transplantasjonsavdelingen. Der spurte de først den som tok telefonen om å få generelle opplysninger om transplantasjonsoperasjoner. Vanligvis hjalp den de snakket med dem å finne en lege eller overlege ved transplantasjonsavdelingen som kunne snakke med dem. Om legen ikke var å få tak i, ringte innringeren tilbake senere og ba om å bli satt over til samme navngitte lege eller overlege.

Vanligvis snakket sykehuspersonalet med den innringer (eller familiemedlemmer) som ønsket organtransplantasjon, før de så satte dem videre til de relevante legene.

Selv om de som ringte alltid først tok kontakt med et sykehus eller en lege, ble de noen ganger henvist videre til fengsler eller domstoler, siden disse var distribusjonspunkter for høstede organer. Det kan virke rart å ringe en domstol om tilgjengelighet av organer, men i Kina begynte den systematiske høstingen av organer med dødsdømte fanger som skulle henrettes, selv om det ikke sluttet der. Det

ser ut til at distribusjonsstedet for organer fra mennesker i justissystemet fortsatt er slik, også etter at Kina gikk over fra å høste organer fra dødsdømte til også å høste fra andre fanger.

En av innringerne, "Ms M", fortalte en av oss at hun i begynnelsen av mars 2006 klarte å bli satt over til det allmenne sikkerhetskontoret i Shanxi. Den hun snakket med der, sa at friske og unge innsatte blir organdonorer. Om kandidatene ikke kunne lures til å gi de blodprøver man trengte for vellykkede transplantasjoner, medga tjenestemannen åpent og oppriktig at ansatte tok prøver med makt.

Den 18. eller 19. mars 2006 hadde "M" en samtale med en representant for Øyeavdelingen ved Folkets Frigjøringshærs sykehus i Shenyang i nordøst-Kina, som hun ikke klarte å ta opp i sin helhet. Hennes notater viser imidlertid at personen som presenterer seg som sykehusdirektøren, sa at man gjør "mange hornhinneoperasjoner", og legger til "vi har også friske hornhinner." På spørsmål om hva det betyr, svarte direktøren "...akkurat tatt ut av kroppen".

På Armésykehus 301 i Beijing fortalte i april 2006 en kirurg til "M" at hun selv gjorde levertransplantasjoner. Kirurgen la til at organkilden var en "statshemmelighet", og at en som avslørte kilden "kunne miste retten til å gjøre slike operasjoner."

I begynnelsen av juni 2006 fortalte en tjenestemann ved Mishan bys interneringssenter en som ringte dit, at senteret hadde minst fem eller seks mannlige Falun Gong-fanger under 40 år tilgjengelig som organkilder. En lege ved Zhongshansykehuset i Shanghai fortalte i midten av mars 2006 at alle organer han hadde, kom fra Falun Gong-utøvere. En lege ved Qianfoshansykehuset i Shandong fortalte midt i mars at han da hadde organer fra Falun Gong-personer og han la til at det i april ville være "flere slike kroppar...". I mai sa Dr. Lu ved Minzussykehuset i Nanning by at organer fra Falun Gong-utøvere ikke var tilgjengelig på hans institusjon og foreslo at den som ringte heller skulle ringe til Guangzhou for å få slike. Han innrømmet også at han tidligere hadde reist til fengsler for å finne sunne Falun Gong-personer i 30-årene som skulle avgi organer.

I midten av mars 2006 medga dr. Wang ved Zhengzhou Medical University i Henan-provinsen at "vi velger unge og friske nyrer ..." Dr. Zhu ved Guangzhou militære regionsykehus sa i april 2006 at han da hadde noen type-B nyrer fra Falun Gong, men ville få "flere partier" innen 1. mai og så kanskje ikke fler før den 20. mai eller enda senere. En tjenestemann ved 1. interneringssenter i Qinhuangdao i Liaoning-provinsen fortalte til en innringer i midten av mai 2006 at hun skulle ringe Folkets mellomste domstol for å få Falun Gong-nyrer. Samme dag sa en tjenestemann ved denne domstolen at de ikke hadde levende Falun Gong-nyrer, men at de hadde hatt slike tidligere, spesielt i 2001. Til slutt fortalte en ved 1. Kriminalkontor ved folkedomstolen i Jinzhou i mai 2006 til en som ringte dit, at tilgangen på Falun Gong-nyrer på den tiden var avhengig av "kvalifikasjoner".

Direktør Song på Tianjin bys sentralsykehus meldte i midten av mars 2006 at hans sykehus hadde mer enn ti hjerter som slo. Innringeren spurte om det betydde "levende kroppar" og Song svarte: "Ja, det er så." En tjenestemann ved Wuhan bys Tongji sykehus svarer to uker senere "... (det) ikke er noe problem" når innringeren sier "...vi håper nyreleverandørene er i live. (Vi) leter etter levende organtransplantater fra fanger, for eksempel fra levende kroppar fra fanger som praktiserer Falun Gong, er det mulig?"

Kartet over Kina som følger viser regionene hvor forvaring eller sykehuspersonell har gitt slike bekreftelser til telefonundersøkere:

Teksten fra fleste av de telefonsamtaler som er blitt tatt opp ligger vedlagt. Som illustrasjon følger utdrag fra tre samtaler:

(1) Mishan interneringscenter, Heilongjiangprovinsen (8. juni 2006):

M: "Har du Falun Gong-[organ]leverandører ... ?"

Li: "Det har vi pleid å ha, ja."

M: " ... hva med nå "

Li: ". ... Ja"

...

M: " Kan vi komme for å velge, eller ordner dere det direkte for oss?"

Li: "Vi ordner det for dere."

M: "Hva med prisen?"

Li: "Vi diskuterer den når dere kommer."

...

M: " ... Hvor mange [Falun Gong-leverandører] under 40 år har du? "

Li: "Ganske mange."

...

M: "Er de menn eller kvinner?"

Li: "Menn"

...

M: "Nå når det gjelder ... mannlige Falun Gong[-fanger], hvor mange slike har du?"

Li: "Syv, åtte, vi har [minst] fem, seks nå."

M: "Er de fra landsbygda eller fra byen?"

Li: "landet"

(2) Nanning Bys Minzu Hospital i Guangxi autonome region (22. mai 2006):

M: " ... Kan dere få tak i organer fra Falun Gong-utøvere?"

Dr. Lu: "La meg si deg, vi har ingen måte å få tak i (dem). Det er ganske vanskelig å få det nå i Guangxi. Hvis du ikke kan vente, foreslår jeg at du tar kontakt med Guangzhou, for dem er det veldig lett å få tak i organer. De kan lete (dem) opp landsomfattende. Siden de gjør levertransplantasjoner, kan de få tak i nyre til deg samtidig, så det er veldig enkelt for dem. Mange steder som har begrenset tilgang, henvender seg dit for å få hjelp ... "

M: "Hvorfor er det lett for dem å få?"

Lu: "Fordi de er en viktig institusjon. De kontakter (retts-)systemet i hele universitetets navn."

M: " Så bruker de organer fra Falun Gong-utøvere?"

Lu: "Det stemmer ... "

M: " ... hva brukte dere før (organene fra Falun Gong-utøvere), var det fra interneringssentre eller fengsler? "

Lu: "Fra fengsler."

M: "... og det var fra friske Falun Gong-utøvere...?"

Lu: "Det stemmer. Vi velger de beste, så vi garanterer kvaliteten i det vi gjør."

M: "Det betyr at dere selv velger organene."

Lu: "Korrekt ... "

M: "Vanligvis, hvor gammel er organleverandøren?"

Lu: "Vanligvis i trettiårene."

M: " ... Så dere drar til fengselet for å velge?"

Lu: "Riktig. Vi må velge ut."

M: "Hva om den dere velger ikke er villig til å avgi blodprøve?"

Lu: " Han kommer sikkert til å la oss ta det."

M: "Hvordan "

Lu: "De finner sikkert en måte. Hvorfor skal du bekymre deg. Slike ting bør ikke bekymre deg. De har sine måter."

M: "Vet den som blir valgt at hans organer skal høstes?"

Lu: "Nei, det gjør han ikke."

(3)Oriental Organ Transplant Center (også kalt Tianjin City Nr 1 Central Hospital) , Tianjin City, (15. mars 2006):

N: "Er det direktør Song?"

Song: "Ja, hva vil du?"

...

N: "Hennes lege sa at nyren er meget bra fordi han [donoren,] praktiserer ... Falun Gong."

Song: "Selvfølgelig. Vi har alle de som puster og som har hjerteslag ... Frem til nå, i år, har vi mer enn ti slike nyrer."

N: " Mer enn ti slike nyrer. Du mener levende kropp?"

Song: " Ja det er det."

Oppringer M har ringt til omtrent 80 sykehus. Når hun ringte, ba hun i en del tilfeller om navngitte leger på sykehuset, og fikk snakke med transplantasjonsleger. 10 sykehus medga at de bruker Falun Gong-utøvere som organdonorer. M ringte også tilbake for å snakke med legene. 5 sykehus sa at de kunne skaffe Falun Gong-utøvere organleverandører. 14 sykehus innrømmet bruk av levende organer fra fanger. 10 sykehus sa deres organkilde var en hemmelighet de ikke kunne avsløre over telefon.

Oppringer N kontaktet nærmere 40 sykehus i Kina, hvorav fem innrømmet å bruke organer fra Falun Gong-utøvere. N har også ringt tilbake for å snakke med legene som gjorde disse innrømmelsene.

Det var fremdeles mulig å kontakte dem på sykehusene. N hadde også samtaler med 36 fengsler og domstoler i Kina, fire innrømmet bruken av organer fra Falun Gong-utøvere.

Når N ringte sykehusene, ba hun i noen tilfeller om navngitte leger ved sykehusene og fikk snakke med transplantasjonsleger. N arbeidet ved å spørre dem hun ringte, leger på sykehusene osv, rett ut om de brukte organer fra Falun Gong-utøvere.

Det typiske var da at svaret tydet på at den som svarte ikke ventet spørsmålet, og måtte stoppe opp og tenke ut et svar. Etter pausen innrømmet omtrent 80 % av dem ikke at det ble brukt organer fra Falun Gong-utøvere. Omtrent 80 % av dem som ikke innrømmet bruk av organer fra Falun Gong-utøvere, innrømmet at de høstet organer fra levende fanger. Mindre enn 10 la bare på røret, når de fikk spørsmål om Falun Gong-utøvere.

En av oss har på vegne av Falun Gong-grupper i Canada og USA, sammen med en sertifisert mandarin/engelsk tolk, hørt på de ovennevnte innspilte telefonsamtaler mellom vår innringer og ulike ansatte. Vi fikk bekreftede utskrifter av relevante utsagn, både på mandarin og engelsk.

Sertifisert translatør, Herr C Y, som arbeider som tolk i delstatsregjeringen i Ontario, bekrefter at oversettelsen av de deler av utskriftene som er tatt inn i rapporten, er korrekt. Han bekrefter at han har hørt opptakene av samtaler som refereres i rapporten, og har lest både den kinesiske og den engelske versjonen i utskrift, og kontrollert at de er riktige og at oversettelsene er nøyaktige. Originale opptak av alle samtaler er fortsatt tilgjengelige. En av oss møtte to av våre innringere i Toronto den 27. mai for å diskutere opplegg, timing, innspilling, nøyaktigheten i oversettelsene fra mandarin til engelsk og annet som hadde sammenheng med samtaler.

Vår konklusjon er at de muntlige bekreftelser som fremkommer i utskrift av intervjuene, er troverdige. Vi har ingen tvil om at intervjuene fant sted ved de intervjupersoner som angis, på angitt tid og sted, og at utskriftene nøyaktig gjenspeiler det som ble sagt.

Videre er innholdet i samtaler i seg selv troverdig. Vi ser eksempelvis at når man vurderer dem opp mot det internasjonale oppstyret nylig om påstander om organtyverier foran OL i 2008, er bekreftelsene vi har fått i de ulike institusjonene i strid med den kinesiske regjeringens omdømmemessige interesser i dens forsøk på å overbevise det internasjonale samfunnet om at det aldri har skjedd noe omfattende drap for å høste vitale organer fra Falun Gong-fanger.

31) En tilståelse

En kvinne med pseudonymet Annie fortalte at hennes mann, en kirurg, hadde fortalt at han personlig hadde fjernet hornhinner fra ca 2000 bedøvede Falun Gong-fanger på Sujiatun-sykehuset i Shenyang nordøst i Kina i løpet av en toårsperiode fram til oktober 2003. Da nektet han å fortsette. Kirurgen gjorde det klart for sin kone at ingen av hornhinne-”donorene” hadde overlevd, fordi andre kirurger fjernet andre vitale organer og at alle kroppene så ble brent. Annie er ikke Falun Gong-utøver.

Annie hadde tidligere fortalt Epoch Times i en artikkel som ble publisert den 17. mars:

”En av mine familiemedlemmer var involvert i opplegget for å høste organer fra Falun Gong-utøvere. Dette har medført stor smerte for familien vår.”

Dette intervjuet førte til uenighet om hvorvidt hun fortalte sannheten. I den første versjonen av rapporten, utgitt 7. juli 2006, unngikk vi uenigheten om hvilken troverdighet hennes vitnesbyrd egentlig hadde. Vi intervjuet Annie til vår første rapport. Men detaljer i det hun fortalte oss ga oss et problem fordi det inneholdt en god del informasjon som ikke lot seg bekrefte ved uavhengige kilder. Vi nølte med å basere konklusjoner på informasjon fra bare én kilde. Til slutt valgte vi å bringe videre den del av det hun fortalte som kunne bekreftes av eller var i overensstemmelse med det vi hadde fått fra andre kilder. Slik unngikk vi å måtte stole på informasjon fra bare én kilde.

I denne versjonen av rapport har vi tatt striden. Vårt utgangspunkt er at det Annie sier at hennes mann har fortalt henne, ikke bare er noe han har sagt til henne, men at det også er troverdig. Annies vitnesbyrd alene bekrefter langt på vei påstanden. I et vedlegg om Sujiatun går vi i detalj gjennom de ulike sider ved uenigheten som fulgte etter intervjuet den 17. mars i avisen Epoch Times.

32) Undersøkelser som bekrefter konklusjonen

I to undersøkelser som er gjort uavhengig av vår, har man undersøkt samme spørsmål som vi tar opp her, om det er gjort organhøsting fra Falun Gong-utøvere i Kina. I begge er konklusjonen blitt som vår. Begge disse to uavhengige undersøkelser bekrefter altså det vi er kommet fram til.

Kirk Allison, assisterende direktør for programmet for menneskerettigheter og medisin ved University of Minnesota, gjorde en lignende undersøkelse før vår rapport ble utgitt. Selv om hans studie ble lagt fram kort tid etter vår, 25. juli 2006, var dr. Allisons konklusjoner klare før vår rapport ble publisert. Også han konkluderte med at det i Kina foregår høsting av organer fra Falun Gong-utøvere.

Den andre undersøkelsen ble foretatt av visepresident i Europaparlamentet, Edward McMillan-Scott. I motsetning til dr Allison og oss fikk McMillan-Scott faktisk dra til Kina for å søke fakta 19. til 21. mai 2006. Han intervjuet to vitner, Cao Dong og Niu Jinping. Om møtet med Cao Dong rapporterer McMillan-Scott at han

”spurte om han visste om det fantes organhøstingsleirer i Kina. Han sa han absolutt visste om slike og om folk som var blitt sendt dit. Han hadde sett liket av en av sine egne venner, en Falun Gong-utøver, med hull i kroppen etter at det var høstet organer.”

Etter at Cao Dong forlot møtet med McMillan-Scott, ble han arrestert. Myndighetene overførte ham i september til Gansu-provinsen og utstedte arrestordre på ham. I desember ble han tiltalt på fire punkter. Dommerne fastslo at tiltalen ikke kunne føres for retten, fordi saken falt inn under jurisdiksjonen til Kontor 610 i Beijing [kontoret som sies å være opprettet for å undertrykke Falun Gong].

33) Den kinesiske regjeringens svar

Reaksjonen fra regjeringen i Kina på den første versjonen av rapporten har ikke vært overbevisende. Framfor alt har svarene vært angrep på Falun Gong. At regjeringen i Kina svarer på rapporten med angrep på Falun Gong, styrker rapportens konklusjon. Slike angrep er det som i Kina tillater stadige brudd på Falun Gong-utøveres grunnleggende menneskerettigheter.

I responsen på første versjon av vår rapport er det bare påpekt to faktafeil. I ett vedlegg, i en overskrift, kom vi til å plassere to kinesiske byer i feil provins. Disse feilene betyr ingenting for verken analyse eller konklusjoner i rapporten.

I et vedlegg går vi mer detaljert inn på de kinesiske reaksjoner og hvordan vi igjen reagerer på disse. Her ser vi at når regjeringen i Kina, med alle de ressurser og informasjon den har til rådighet, ressurs-er og informasjon som vi mangler, ikke har kunnet motsi vår rapport på noen måte, tyder det på at våre konklusjoner er riktige.

G. Videre undersøkelser

Vi tror ikke selv at denne andre versjonen av rapporten vil være det siste ord om temaet. Det er mye som vi, om vi fikk mulighet til det, gjerne ville gjort før vi sluttførte denne versjonen av rapporten. Men da ville vi måtte ha fått gjøre undersøkelser som vi ikke slipper til for å gjøre. Vi tar gjerne imot kommentarer om innholdet og enhver form for ekstra informasjon som enkeltpersoner eller regjeringer kan bidra med.

Vi ønsker å se kinesiske sykehusjournaler fra transplantasjoner. Er det arkivert samtykker? Finnes det lister over hvem som er organkilder?

Donorer kan overleve mange typer transplantasjonsoperasjoner. Ingen kan overleve donasjon av en hel lever eller et hjerte. Men en nyredonasjon er vanligvis ikke dødelig. Hvor er de overlevende nyredonorene? Vi skulle gjerne kunne gjøre et tilfeldig utvalg blant organdonasjonene for å se om det var mulig å finne noen av donorene.

Familiemedlemmer av avdøde givere bør vite om disse enten har samtykket til donasjon, eller alternativt, om deres nære familiemedlemmer har gitt samtykke. Også her ville vi gjerne få gjøre et tilfeldig utvalg av nære medlemmer av familien til døde givere for å se om familiene enten har gitt samtykke til donasjon eller kjenner til at det forelå samtykke fra donor.

Kina har investert i en storstilt økning av antallet organtransplantasjonsanlegg i de siste årene. En slik utvidelse er sannsynligvis bygget på gjennomførbarhetsstudier som viser hvilke organkilder virksomheten er bygget på. Vi ville gjerne se disse forundersøkelsene.

H. Konklusjon

Våre videre undersøkelser har styrket vår opprinnelige konklusjon om at påstanden er sann. Vi mener at det har vært gjort, og fremdeles gjøres, tvungen organhøsting fra Falun Gong-utøvere.

Vi har konkludert med at regjeringen i Kina og dens virksomheter i mange deler av landet, først og fremst sykehus, men også interneringssentre og "folke-domstoler", fra 1999 og utover har henrettet et stort antall Falun Gong samvittighetsfanger, antallet lar seg ikke tallfeste. Vitale organer, inkludert nyrer, lever, hornhinner og hjerter, er høstet ved tvang for så å bli solgt til høy pris, noen ganger til utlendinger som gjerne hadde måttet vente lenge på frivillig donasjon av organer i hjemlandet.

Hvor mange av de som har vært utsatt for dette, som først var dømt for noen forbrytelse, alvorlig eller ikke, i en lovlig domstol, er vi ikke i stand til å anslå. Slik informasjon ser ut til å være utilgjengelig både for kinesiske statsborgere og for utlendinger. Det ser for oss ut til at mange mennesker som var med i en fredelig, frivillig organisasjon, som ble gjort ulovlig for åtte år siden av president Jiang, fordi han trodde det kunne true det kinesiske kommunistpartiets overherredømme, er blitt henrettet av leger for sine organers skyld.

Vår konklusjon er ikke basert på ett enkelt beviselement, men basert på en helhet i alle de bevis vi har sett på. Alle beviselementer vi har tatt med kan verifiseres, de fleste er ubestridelige. Til sammen gir de et skremmende helhetsbilde. Summen av alt dette har overbevist oss.

I. Anbefalinger

a) Generelt

- 1) Menneskerettsdialogen mellom Canada og Kina bør opphøre i sin nåværende form. I ettertid mener vi regjeringen gjorde feil ved å avtale samtaler med Kina i bytte mot å la være å skrive under på den årlige kritikken av Kinas regjering fra den daværende FNs menneskerettighetskommisjon.
- 2) Alle fengsler, også tvangsarbeidsleire, må åpnes for inspeksjon av det internasjonale samfunn, representert ved den internasjonale Røde Korskomiteen eller andre menneskerettighets- eller humanitære organisasjoner.
- 3) Dommen mot Gao Zhisheng bør oppheves. Han bør igjen få rett til å utøve sitt yrke.
- 4) Kina og alle andre stater som nå har tiltrådt Torturkonvensjonen, også Canada, bør også tiltre den frivillige tilleggsprotokollen til Torturkonvensjonen.

b) Organhøsting

- 5) Organhøsting fra innsatte i Kina bør opphøre.
- 6) De militære i Kina bør trekke seg ut av alt som har med organtransplantasjon å gjøre.
- 7) Systematisk eller omfattende organhøsting fra ikke-frivillige donorer er en forbrytelse mot menneskeheten. Kinesiske rettsmyndigheter bør undersøke anklagene om organhøsting fra ikke-frivillige givere og vurdere rettsforfølgelse.
- 8) Utenlandske stater bør vedta ekstraterritorial lovgivning med straff for enhver som deltar i organhøsting uten donorsamtykke.
- 9) Statlig finansierte helsesystemer bør nekte refusjon for kommersielle organtransplantasjoner i utlandet og å finansiere etterbehandling for de som har fått gjennomført slike.
- 10) Enhver person som er kjent for å ha vært involvert i handel med av organer fra fanger i Kina bør nektes innreise til andre land.
- 11) Inntil Kina stopper sine organtyverier fra alle slags fanger
 - i) bør andre lands regjeringer ikke utstede visum til leger fra Kina som vil reise utenlands for å få utdanning i organ- eller vevstransplantasjoner,
 - ii) bør utenlandsk medisinsk transplantasjonspersonale ikke reise til Kina for opplæring i eller samarbeid om transplantasjonskirurgi,
 - iii) bør alle vitenskapelige tidsskrifter avvise alle artikler om transplantasjonforskning basert på kinesisk praksis,

iv) bør medisinsk fagpersonale i andre land aktivt råde pasienter fra å reise til Kina for transplantasjonskirurgi,

v) bør farmasøytiske selskaper la være å eksportere immunsupprimerende midler eller andre medisiner som utelukkende brukes i transplantasjonskirurgi til Kina,

vi) bør andre stater forby eksport av immunsupprimerende midler eller andre medisiner som bare brukes i transplantasjonskirurgi til Kina.

12) Utenlandsk fagpersonale må ta ansvar for å bevise ut over enhver rimelig tvil at kilden til et organ i Kina er frivillig, før pasienter henvises til Kina eller det inngås noe samarbeid med Kina om organtransplantasjon.

13) Den medisinske profesjon i alle land bør etablere et frivillig rapporteringssystem for å samle data om pasienter som er reist til Kina for transplantasjon.

14) Kinesiske sykehus bør ha register over kildene til alle transplantater. Slike registre skal være tilgjengelig slik at de kan inspiseres av internasjonale menneskerettighetsobservatører.

15) Enhver donor av organer til transplantasjon skal gi skriftlig samtykke til donasjon. Samtykker skal være tilgjengelige slik at de kan inspiseres av internasjonale menneskerettighetsobservatører.

16) Regjeringen i Kina bør oppfordre til frivillige organdonasjoner blant egen befolkning.

17) Andre land bør utstede reiseråd som advarer befolkningen om at transplantasjonsorganer i Kina nesten utelukkende høstes fra fanger som ikke har gitt tillatelse, enten dødsdømte eller Falun Gong-utøvere.

c) Falun Gong

18) Den undertrykkelse, fengsling og mishandling som Falun Gong-utøvere utsettes for, bør opphøre.

19) Høsting av organer fra Falun Gong-utøvere bør opphøre.

20) Statlige, ikke-statlige og mellomstatlige menneskerettighetsorganisasjoner bør ta på alvor de anklager som er tatt opp i denne rapporten og selv vurdere om de er sanne.

J. Kommentarer

For å godta en anbefaling om at høsting av organer fra ikke-frivillige Falun Gong-utøvere bør opphøre, må man akseptere at påstandene er sanne. Ingen av våre øvrige anbefalinger krever aksept av at påstandene er sanne. Vi foreslår at man uansett vedtar de andre anbefalingene.

De fleste av anbefalingene er sunn fornuft og kan gjennomføres, uansett om påstandene er sanne eller ikke. I flere anbefalinger til det internasjonale samfunnet, bes det internasjonale samfunnet om å påvirke Kina til å respektere de internasjonale standardene for organtransplantasjoner.

Vi vet meget vel at Kinas regjering avviser påstanden. Vi mener at Kinas regjering mest troverdig og effektivt kan avvise den ved å gjennomføre alle anbefalinger som kan gjennomføres uten å ta stilling

til om påstandene er sanne eller usanne. Om disse anbefalingene gjennomføres, er det ikke lenger mulig å fremme påstandene.

Til alle de som er skeptiske til påstandene; vi ber dere om å spørre dere selv hva dere vil foreslå for å forebygge at slike påstander skal kunne være sanne i noe land. Kina har stort sett manglet slike fornuftige, forebyggende tiltak som kunne forhindre de aktiviteter som påstås å ha skjedd i Kina.

Alle land, ikke bare Kina, må innføre tiltak som utelukker organhøsting fra ikke-frivillige, marginaliserte og forsvarsløse mennesker. Uansett hva man tror om påstandene, og vi gjentar at vi mener at de er sanne, mangler Kina helt tiltak som kan hindre at den type aktiviteter som diskuteres her, kan skje. Inntil den nyeste lovgivningen trådte i kraft, var mange av de grunnleggende forholdsregler som kunne hindre de overgrep som er diskutert her, ikke på plass. Lovgivningen vil ikke dekke alle behov før den er fullt implementert.

Det er mange grunner til at dødsstraff er galt. Ikke minst ved det slike straffer gjør med bødlene. Når staten dreper forsvarsløse mennesker for deres forbrytelser, er det altfor lett å ta neste skritt og høste deres organer uten samtykke. Det er et skritt som Kina utvilsomt har tatt. Når staten høster organer fra henrettede fanger uten deres samtykke, er det altfor lett og fristende å gå videre til å høste organer fra andre nedrakkede, avpersonaliserte og forsvarsløse fanger uten deres samtykke, spesielt når det er store penger å tjene slik. Vi oppfordrer Kinas regjering, uansett hva den mener om våre konklusjoner på påstandene om høsting av organer fra Falun Gong-utøvere, om å bygge barrierer mot selv den minste mulighet for høsting av organer fra uvillige mennesker.

Fremmet i ærbødighet av

Ottawa, 31. januar 2007

Sluttnoter

Noter:

- ¹ The Black Book of Communism, Harvard University Press (1999) Jung Chang og Jon Halliday. Mao: The Unknown Story, Knopf, 2005.
- ² Se Amnesty Internationals og Human Rights Watch's årlige rapporter om Kina.
- ³ "The CCP Should Be Condemned for Criminalizing Gao Zhisheng for Writing to The Epoch Times" The Epoch Times, 24 december, 2006
- ⁴ "The high price for illness in China", Louisa Lim, BBC News, Beijing, 2006/03/02
- ⁵ "Public Health in China: Organization, Financing and Delivery of Services." 27 juli, 2005, Jeffrey P. Koplan
- ⁶ "Implementation of the international Covenant on Economic Social and Cultural Rights in the People's Republic of China", April 14, 2005, avsn. 69, side 24.
- ⁷ <<http://www.309yizhi.com/webapp/center/intro.jsp>>. Denne siden var tilgjengelig i begynnelsen av juli 2006, og er deretter tatt bort. Den arkiverte siden finnes på:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.309yizhi.com%2Fwebapp%2Fcenter%2Fintro.jsp&x=0&y=0>
- ⁸ http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm (2006-05-05, China Daily)
Engelskspråklig arkivert side: http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm
- ⁹ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> Life weekly, 2006-04-07. Arkivert side:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F200604%2F467.html+&x=26&y=11>
- ¹⁰ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa2.htm> Arkivert på:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa2.htm&x=19&y=11>
- ¹¹ <http://en.zoukiishoku.com/list/volunteer.htm> Arkivert på:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fvolunteer.htm+&x=8&y=9>
- ¹² Førstesiden er endret. Den arkiverte siden finnes på:
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.png
- ¹³ <http://www.transorgan.com/apply.asp> Arkivert på :
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>
- ¹⁴ Det kanadiske registeret for organskiftning, Kanadisk institutt for helsetjenesteinformasjon.
(http://www.cihi.ca/cihiweb/en/downloads/CORR-CST2005_Gill-rev_July22_2005.ppt) , juli 2005
- ¹⁵ Matchingsystemet for donatorer, Organforskaeffning- og transplantasjonsnätverket (OPTN)
<http://www.optn.org/about/transplantation/matchingProcess.asp>
- ¹⁶ Den opprinnelige siden er endret. Eldre versjoner kan fremdeles finnes i Internettarkivet:

<http://web.archive.org/web/20050305122521/http://en.zoukiishoku.com/>

¹⁷ <http://en.zoukiishoku.com/list/facts.htm> arkivert versjon på:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Ffacts.htm&x=24&y=12>

¹⁸ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa.htm> arkivert versjon:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa.htm&x=27&y=10>

¹⁹ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa7.htm> arkivert versjon:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa7.htm&x=35&y=10>

²⁰ Førstesiden er endret. Finnes arkivert på:
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_achievement.jpg
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc2.png

²¹ Førstesiden er endret. Finnes arkivert på:
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_case.jpg
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.png

²² <http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml> Arkivert på:
<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://health.sohu.com/52/81/harticle15198152.shtml>

²³ URL-adressen for den fjernede siden fra mars 2005 er i Internettarkivet:
http://web.archive.org/web/20050317130117/http://www.transorgan.com/about_g_intro.asp

²⁴ <http://www.transorgan.com/apply.asp> Arkivert på:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

²⁵ Man kan fremdeles gå til Internettarkivet og finne informasjon fra denne hjemmesiden fra mars 2006:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fcost.htm+&x=16&y=11>

²⁶ § 13

²⁷ Falun Gong and Canada's China policy." David Ownby, vol 56, International Journal, Canadian Institute of International Affairs, Spring 2001.

²⁸ Danny Schechter, Falun Gong's Challenge to China, Akashic Books, 2000, side 44 til 46.

²⁹ <http://web.amnesty.org/library/Index/engASA170282001>

³⁰ Tross politiets anbefaling, besluttet riksadvokaten at det ikke skulle reises påtale.

³¹ Bilag 6 (7. juni 1999) "Kamerat Jiang Zemins tale ved møtet med KKP's politbyrå om å sette fart på arbeidet og avslutte problemet med "FALUN GONG"

³² H. CON. RES. 188, CONCURRENT RESOLUTION, U.S <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/query/z?c107:hc188>:

³³ FNs menneskerettskommisjon: Rapport fra Spesialrapportøren for tortur og annen ondskap, umenneskelig eller fornedrende behandling eller straff, Manfred Nowak, på sitt oppdrag i Kina fra 20. november til 2.

desember 2005 (E/CN.4/2006/6/Add.6), 10. mars, 2006.

(<http://www.ohchr.org/english/bodies/chr/docs/62chr/ecn4-2006-6-Add6.doc>)

³⁴ Washington Post Foreign Service, "Torture Is Breaking Falun Gong: China Systematically Eradicating Group," John Pomfret and Philip P. Pan, August 5, 2001.

(<http://www.washingtonpost.com/ac2/wpdyn?pagename=article&node=&contentId=A33055-2001Aug4>)

³⁵ USAs utenriksdepartementets landrapport om hvordan menneskerettene ivaretas – Kina, 8. mars 2006.

(<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2005/61605.htm>)

³⁶ Den internasjonale konvensjonen om alles rett til beskyttelse mot tvungen forsvinning, § 2.

³⁷ <http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> China Pharmacy Net, 2002-12-05 Arkivert side:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

³⁸ "China to 'tidy up' trade in executed prisoners' organs," The Times, 3 December 2005

³⁹ "Beijing Mulls New Law on Transplants of Deathrow Inmate Organs",

<http://caijing.hexun.com/english/detail.aspx?issue=147&sl=2488&id=1430379> Caijing Magazine/Issue:147, 28 november 2005

⁴⁰ Fortegnelse over AI:s årlige rapporter: <http://www.amnesty.org/ailib/aireport/index.html> Herfra kan man velge årsrapporter fra de år man ønsker.

⁴¹ <http://www.biotech.org.cn/news/news/show.php?id=864> (China Biotech Information Net, 2002-12-02)

Arkivert side:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> <http://www.people.com.cn/GB/14739/14740/21474/2766303.html> (People's Daily, 2004-09-07, fra nyhetsbyrået Xinhua)

⁴² "The Number of Renal Transplant (Asia & the Middle and Near East)1989 - 2000," Medical Net (Japan),

http://www.medinet.or.jp/tcnet/DATA/renal_a.html

⁴³ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/394.html> (Health Paper Net 2006-03-02) Arkivert side:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-03%2F394.html+%&x=32&y=11>

⁴⁴ "CURRENT SITUATION OF ORGAN DONATION IN CHINA FROM STIGMA TO STIGMATA", Abstract, The World Transplant Congress, <http://www.abstracts2view.com/wtc/> Zhonghua K Chen, Fanjun Zeng, Changsheng Ming, Junjie Ma, Jipin Jiang. Institute of Organ Transplantation, Tongji Hospital, Tongji Medical College, HUST, Wuhan, China. http://www.abstracts2view.com/wtc/view.php?nu=WTC06L_1100&terms=

⁴⁵ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/400.html> (Beijing Youth Daily, 2006-03-06)

⁴⁶ <http://www.100md.com/html/DirDu/2004/11/15/63/30/56.htm> China Pharmaceutical Paper, 2004-11-15

⁴⁷ Vennligst se tilfelle nr 7 i vedlegg nr 5.

⁴⁸ Vennligst se tilfelle nr 4 i vedlegg nr 14.

⁴⁹ <http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html> (People's Daily Net and Union News Net, 2000-10-17). Arkivert på:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

⁵⁰ I følge administrerende helseminister Huang Jiefu, <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> (Lifeweekly, 2006-04-07). Arkivert på: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%&x=26&y=11>

⁵¹ <http://www.transplantation.org.cn/#html/2004-10/38.html> (Life Weekly,2004-10-18)

⁵² http://www.cq.xinhuanet.com/health/2006-04/04/content_6645317.htm (Nyhetsbyrået Xinhua, Chongqingavdelingen, 2004-04-04)

⁵³ <http://www.liver-tx.net/EN/PressEN.htm>

⁵⁴ <http://www.bjcyh.com.cn>

⁵⁵ <http://www.309yizhi.com.cn/> Også dette ligger i Beijing

⁵⁶ <http://www.transorgan.com/about.asp>

⁵⁷ <http://www2.sjtu.edu.cn/newweb/chinese/web3/school20/hospital1/01.htm>

⁵⁸ <http://www.ootc.net/>